

DEN NY VERDENS.
unipouls

NUMMER 2 - APRIL 2013 - 31. ÅRGANG

Tidsskrift for åndsvidenskab

Påske-tanker

Dette blad er blevet til i påsken. Et blad som har baggrund i et bebudet retsligt dvs juridisk skridt mod nogle personer, der i taknemmelighed og kærlighed overfor verdensgenløseren Martinus har søgt loyalt at udsprede de budskaber, han selv skrev ned.

Påsken blev den begivenhed, hvor kærlighedens lys-impuls, som Jesus bragte til Jorden, begyndte sin udbredelse til hele verden. Martinus har videreført denne opgave. Han har f.eks. vist os, hvordan vi, i stedet for juridiske love, skal bestræbe os på at leve efter kosmiske love, dvs med kærlighedens væremåde.

I artiklen "Den mentale treenighed" fra 5/7 – 1945 sagde han bl.a.: *"Det er rigtigt, at denne væremåde ikke kan opsættes og funderes i kraft af juridiske love. Man kan ikke lave en lov, der i større eller mindre grad dømmer et væsen, der ikke elsker sin næste som sig selv til døden eller anden straf. En verden, baseret på en sådan lov, ville jo kun være en fortsættelse af den "moselovstiltværelse", vi i dag lever i. Og det viser os kun, at verdensgenløseren havde ret, da han sagde, at "himmeriges rige er inden i eder."*

"Himmeriges rige" kan således ikke baseres eller opretholdes i kraft af noget juridisk lovsystem. Det er udelukkende kun en mental udvikling, der må finde sted inden i væsenet, der forandrer dets mentalitet således, at det dermed vokser over de juridiske love, bliver til et væsen, for hvem disse er ganske overflødige, idet det fornemmer en langt større kærlighed over for næsten, over for "angriberen", over for "forbryderen" end den, "Moseloven" eller den "jordiske retfærdighed" påkræver eller tildeler vedkommende væsen. Som følge heraf bliver det denne større kærlighed, der dikterer forholdet mellem næsten og omgivelserne. Og det er denne over alle juridiske love hævede kærlighed til næsten, der udelukkende kan være "freden", den fred som jordmenneskene nu i århundreder allerede har råbt på, har hungret og tørstet efter."

Indhold

3	<i>Martinus:</i>
Hvorledes får man kræfter til at tilgive	26	<i>Thorsten Dreijer:</i>
<i>Brev til rådsmedlemmerne</i>
6	<i>Ruth Olsen:</i>
Hvorfor dette temanummer i utide	27	<i>Olov Fahlander:</i>
Forslag til Rådet
9	<i>Tage Buch:</i>
Åbent brev til rådsmedlemmerne	28	<i>Hanne og Nils Hulgaard:</i>
Vi undres
11	<i>Pia Schlüntz:</i>
Åbent brev til Willy	29	<i>Jens K. Petersen:</i>
Flere åbne breve
13	<i>Rolf Elving:</i>
Om Martinus-ånden	30	<i>Søren Jensen:</i>
Citater fra samarbejdsstrukturen og rådsmø-
dereferater
14	<i>Breve fra Uwe Todt og Gunnar
Carlsson</i>	32	Annette skov skrev:
15	<i>Gerard Oude Groen:</i>
At blive sat på prøve	33	John Gislesen skrev:
17	<i>Claus Möller:</i>
En sag i krig med sig selv	34	Bjarne Rasmussen skrev
19	<i>Martinus-citater</i>	35	<i>Ingemar Fridell:</i>
Kære venner på begge sider af "slag-
marken"
20	<i>Søren Ingemann Larsen:</i>
Webside-indlæg	37	John Karlsen skriver til Søren
21	John Karlsen:
Refleksioner		<i>Ejnar Hjorth:</i>
Fristelsen
23	<i>Ejnar Hjorth:</i>
Brev til Rådet		Willow Peo Hansen skrev
23	<i>Martinus:</i>
Jeg ANKLAGER ingen		Søren Kierkegaard:
Øjeblikket 7 og 10
24	<i>Jan Langekær:</i>
Svar på brev		Göran Almqvist, Aksel Rasmussen og
Rolf Elving
			Sommerkursus i Odense

Den Ny VerdensImpuls nr.2/2013

Red.: Ruth Olsen, Klintvej 104, 4500 Nykøbing Sjælland, tlf. 59 30 52 72,
E-mail: kosmo-info@olsen.mail.dk - www.nyimpuls.dk
Giro 9 25 42 42

Tryk: Prinfo-Holbæk-Køge
ISSN 0904-0633

ABONNEMENTSPRIS

200 kr pr. år (4 numre),
dog Sverige **240 kr** og Norge **230 kr**, portofrit
tilsendt.

Dansk giro:(reg. 3208) 925 4242 - Norsk giro:
7877 08 07521 - Svensk giro: 39 27 16-7

**Bladet udkommer normalt marts, juni,
september og december**

Få gratis prøvenummer tilsendt

ARTIKLER og andet stof til næste nr. bedes
fremsendt **senest 1. august 2013**

Artikelforfattere står selv inde for deres artikels ind-
hold, **der ikke nødvendigvis deles af redaktionen.**

Forlags- og redaktionsadresse:
Kosmologisk Information,
Klintvej 104, 4500 Nykøbing Sjælland.
Tlf 59 30 52 72 (bedst hverdage ml kl 9-11)
E-mail: kosmo-info@olsen.mail.dk
www.nyimpuls.dk

Der må frit kopieres fra bladet, men med
kildeangivelse

Dette blads fugl er en solsort, en af vore
dejlige vinterfugle. Den er nationalfugl i
Sverige. Blandingen af ordene sol og sort
kan virke modsigelsesfyldt, men dog ofte
brugt af poeter og musikere.

Kære Martinus-venner

Dette blad består hovedsageligt af åbne breve til
Martinus-Instituttet, som er skrevet i anledning af den
bebudede retssag vedrørende copyright. Jeg har fået
lov at trykke nogle af dem her for at vise, hvor bred
protesten er mod at bruge lokal-juridiske magtmidler
i en sag, der handler om et universelt åndeligt kærlig-
heds-budskab.

Hvad jeg har fået af andre slags artikler er derfor ud-
skudt til næste blad.

Brevene viser, hvor meget det betyder for læsere af Det
Tredie Testamente, at der ikke sker en dyb splittelse i
vor "sag". Alle ønsker en fredelig og kærlig løsning i
harmonie med de kosmiske analyser, Martinus gav til
verden. Jeg har forsøgt at skitsere en fredsaftale (se s.
8), der giver alle, som seriøst og ægte ønsker at sprede
Martinus' budskaber, muligheden for at arbejde frit.
Til gengæld må Instituttets ret til at gribe ind overfor
forfalskninger og fupmagere respekteres.
Når bare vi holder det ægte, så vokser det, som Marti-
nus sagde.

Flere henvendelser til Instituttet kan læses på Martinus-
webcenter.dk, hvor man også kan læse om den drøm,
som Kurt Christiansen havde for 9 år siden, og som
synes at vise den situation, der nu er opstået.
Dette blad er tankevækkende nok redigeret i påsken,
den store kristne begivenhed.

Så – kærlig påskehilsen
Ruth

Hvorledes får man kræfter til at tilgive?

Af Martinus

Ved at straffe mennesker efter juridiske love bryder man den kosmiske lov om at tilgive

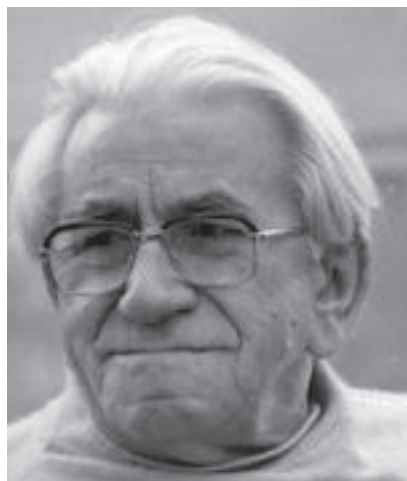
Igennem Kristus er der blevet sagt til menneskene, at *man skal tilgive sin næste ikke blot syv gange daglig, men indtil halvfjerdsindstyve gange syv gange daglig*. Det vil i virkeligheden sige, at der ikke findes nogen situation, i hvilken man ikke skal tilgive. Kan det nu også være rigtigt at følge denne læresætning? For det moderne intellektuelt betonedede menneske er det ikke nok, at Kristus eller nogen anden autoritet har sagt sådan, man vil kunne se logik i det, og tilsyneladende er denne læresætning stridende mod al fornuft. Skal denne læresætning blive acceptabel for vor tids mennesker, må den fremtræde som et videnskabeligt facit, der er logisk, dvs. i kontakt med livslovene.

Men så må menneskene også lære livslovene at kende fuldt ud, ikke blot de love der virker i den fysiske materie, men også de åndelige love, som eksisterer bag hele universets ydre struktur. Hvis den jordiske menneskehed nogen sinde skal være i stand til at udfolde en højere og mere human kultur end den, der dominerer på kloden for øjeblikket, kan det kun blive på basis af et nøje kendskab til de kosmiske love og en livsudfoldelse i overensstemmelse med disse love. Det enkelte menneske må lære at gennemskue al den såkaldte logik, der kun er lokal og uden forbindelse med livets virkelige forhold og foreteelser.

På grund af en sådan lokal logik tror mange mennesker, at Kristi læresætning om at tilgive og atter tilgive er tåbelig og naiv. *"Når nogen har gjort en anden uret",* siger de, *"kan man ikke uden videre tilgive ham, han må straffes, så han bliver bange for at gentage sin forkerte handle-måde; hvordan skal man ellers komme det onde til livs?"*

For en vis udviklingsepoke er det naturligt, at denne opfattelse må være det højeste udtryk for fornuft, og denne udviklingsepoke er endnu ikke forbi, den danner grundlaget for samfundets juridiske og politimæssige system. Enhver der begår uret på en sådan måde, at han overtræder de juridiske love, skal straffes efter lovens paragraffer. Visse steder på kloden er den strengeste straf ligefrem mord, selv om det går under betegnelser som "henrettelse" eller "likvidation".

Den moralske institution, der hedder lov- og retsvæsen, er altså i visse tilfælde en morderinstitution, og dens mord og øvrige idømmelse af straffe er autoriseret af de øverste myndigheder også i såkaldte kristne lande. Men et samfund, hvis juridiske love er baseret på en sådan

moralopfattelse, er i virkeligheden ikke noget kristent samfund. Inden for dette område i sin kultur er det hedensk, det er "kosmisk underudviklet", selv om det på andre områder kan udfolde nok så megen teknisk snilde og videnskabelig dygtighed.

Menneskeheden kan endnu ikke fuldt ud manifestere næstekærlighedsprincippet i deres lovgivning

At noget er underudviklet vil jo blot sige, at det ikke er færdigudviklet, det er under udvikling, på vej mod et højere trin. Og det kan ikke bebrejdes nogen eller noget, at et højere udviklingstrin endnu ikke er nået. Man kan dog ikke bebrejde en abe, at den ikke er et menneske, og autoriteterne i de før nævnte samfund, at de endnu ikke fuldt ud manifesterer næstekærlighedsprincippet i deres love og deres væremåde. Det vil de komme til engang under en mere fremskreden udvikling, og da vil de se tilbage på deres nuværende tilstand, som umenneskeligt barbari og utrolig uvidenhed. Men endnu er de af den opfattelse, at mord må bekæmpes med mord, vrede med vrede og ubehageligheder med andre ubehageligheder, altså princippet *"øje for øje og tand for tand"*.

Man tror virkelig, at man kan afskaffe krig med krig, mord med mord og i det hele taget blive fri for de ubehageligheder, de såkaldte forbrydere påfører samfundet, ved at påføre forbryderen ubehageligheder. Man har anvendt disse metoder i årtusinder, og dog er krig, mord og andre forbrydelser ikke mindre fremtrædende i dag end for årtusinder siden. Det synes altså ikke at være nogen særlig effektiv metode til at udrydde disse foreteelser, og det er ganske naturligt, at det ikke er det. Vi ved dog alle, at man ikke kan slukke ild med mere ild, den må slukkes med vand, dvs. med et stof, som har den helt modsatte karakter end ilden.

En hævn- eller straffebetonet gengældelse kan ikke ændre menneskets karakter eller væremåde, tværtimod uddanner man herved endnu værre samfundsfjender

Hvad der her gælder med hensyn til fysiske naturlove, gælder i lige så høj grad for åndelige love. Det er et helt andet mentalt ”stof” end krigen, hadet, hævn og straffen, der skal bruges, nemlig næstekærligheden. En hævn- eller straffebetonet gengældelse kan ikke ændre menneskers karakter og væremåde. I heldigste fald kan man med magt og straf og henrettelser indgyde visse mennesker en sådan skræk for straffen, at de på grund af denne frygt i nogen grad undlader at udfolde deres medfødte ”forbryderiske” væremåde. Men derfor er deres karakter absolut ikke ændret.

Hvis der pludselig ikke var straf, ville de straks lade deres for andre mennesker skadelige væremåde komme til udfoldelse. De er kun at betragte som en slags dresserede væsener, der ligesom dyr kan tvinges til at udføre ting, som er deres natur skrigende imod. Et samfund, hvis borgere kun undlader at skade hverandre på grund af frygt for henrettelse, indespærring eller anden straf, er ikke et kultursamfund i dette ords menneskelige betydning.

Men hvordan kan mennesker da skabe et virkeligt kultursamfund? Der vil jo endnu i lang tid være mennesker på jorden, som er så primitive, at de vil være til gene for samfundets sunde og naturlige udvikling, fordi de er uden forståelse for de opgaver og ansvar, der naturligt påhviler den enkelte borger. Når man lærer at se livet i den kosmiske logiks perspektiv, vil man forstå at man ikke kan udrydde disse primitive og uvidende mennesker, som rimeligvis har deres første eller en af deres første inkarnationer inden for civilisationens område og tidligere kun har været vant til naturfolkenes former for lov og ret.

Det kosmisk uvidende menneske tror, at når disse mennesker er dræbt, er man færdig med dem, men det er netop et udslag af den lokale logik. Disse mennesker ophører ikke med at være ”forbrydere”, fordi de forlader deres fysiske organismer. Deres ”forbrydermentalitet” er lige så levende i den åndelige verdens første sfære, som den var på det fysiske plan. Og på det psykiske plan kommer de primitive mennesker sammen med ligesindede, som de er på bølgelængde med. De danner tilsammen en sfære af primitiv, onskabsfuld mentalitet, en samling af, hvad

man med et gammeldags udtryk kan kalde ”onde ånder”, som har mulighed for at indvirke på de fysiske væsener, der har en lignende mentalitet og let lader sig ”inspirere” til handlinger, der er lige så farlige for samfundets lovlige borgere, som de henrettede ”forbrydere” var.

Hævn og straf kan kun avle ny hævn og ny straf. De straffede væsener ønsker at hævne sig og ”straffe” det samfund, hvis love de endnu ikke er i stand til at fatte og indordne sig under. Når de inkarnerer i den fysiske verden igen, er de stadig på den forkerte side af loven, og de har i deres talentkerner erfaringer fra tidligere inkarnationer, som måske gør dem endnu mere snedige og farlige, fordi de har evne til at camouflere deres virksomhed på en sådan måde, at de er meget sværere at få bugt med end tidligere. Man skulle blot vide inden for de juridiske specialisters rækker, at man ofte med sine domme og straffe ligefrem uddanner endnu værre samfundsfjender, end man før har haft.

En menneskelig kultur kan kun skabes på basis af næstekærlighed

Vil man skabe en virkelig menneskelig kultur, må man bort fra den vildfarelse, at henrettelser og straf er de midler, hvorpå en sådan kultur kan baseres. Naturligvis må samfundet beskytte sig mod farlige og asociale individer, men beskyttelsen skal ikke være drab og straf. I visse mere humane samfund på jorden er man begyndt at eksperimentere med metoder, som i fremtiden helt vil komme til at afløse de gamle retsmetoder. Man er nødt til at fratage de asociale mennesker retten til frit at færdes mellem andre samfundsborgere. Men denne frihedsberøvelse skal ikke være en vanærende fængsling, den skal være en indlemmelse i et i staten forekommende samfund for den slags væsener.

Her skal de have lov til at opleve kulturens goder og ikke opfattes som forbrydere, men elever i kultur og frihedsbeherskelse. De vil komme i kontakt med lærere,

der behandler dem som medmennesker og ikke som ”forbrydere” og fanger. Mange af disse lærere har engang selv været på ”forbryderbanen”, men har gennem deres skæbne mødt den erfaring og den kærlighed i livet, som gør dem til geniale pædagoger netop på dette område. Gennem denne undervisning vil eleverne lidt efter lidt være i stand til at tilpasse sig samfundet udenfor og vil måske netop gennem de erfaringer, de nu har gjort, blive nyttige medarbejdere i skabelsen af en menneskelig kultur.

Intet menneske kan være anderledes end det er; dets væremåde er udtryk for dets moralske udviklingstrin

Det er naturligvis ikke blot i forholdet mellem samfundet og dets ”fjender”, at hævn, had og straf kun gør forholdet værre, end det før var, det gælder også, når det drejer sig om det enkelte menneskes forhold til eventuelle modstandere eller uvenner. Set i et lokalt perspektiv er det tilsyneladende i overensstemmelse med fornuft og logik, at man bliver vred og vil hævne sig på eller straffe personer, der gør én uret eller er intolerante og ubehagelige mod én.

Men set i kosmisk perspektiv er det komplet ulogisk og karakteriserer blot den ”fornærmede” som en lige så primitiv og uvidende person som den, der ”fornærmede” ham. Ethvert menneske er omgivet af mennesker, der står på vidt forskellige udviklingstrin, nogle er kærlige og forstående og bliver kun en sjælden gang bragt ud af ligevægt, andre er snart i godt og snart i dårligt humør og som følge deraf mere eller mindre omgængelige, og atter andre har et sind, som gør dem helt igennem vanskelige at omgås. Ingen af disse mennesker kan i øjeblikket være anderledes, end de er, deres væremåde er udtryk for det moralske udviklingstrin, de står på. De er på et midlertidigt højdepunkt i deres udvikling og er alle på vej mod en mere human og højintellektuel tilstand.

Nogle repræsenterer, hvad vi kan kalde en kosmisk barnetilstand eller ligefrem babytilstand, andre er «lidt større børn» og nogle få i en kosmisk «ynglingealder», hvor de er på vej mod større menneskelig modenhed. Den enkelte kan lære noget af dem alle, og det er ikke tilfældigt, hvem han kommer i kontakt med. Hans omgivelser er de redskaber Guddommen bruger til at danne ham i sit eget billede, dvs. udvikle ham til et kærligt menneske, der gør livet lettere og bedre at leve for andre og dermed også for ham selv.

Når man med sin intelligens prøver at forstå, at alle mennesker står på forskellige udviklingstrin, får man efterhånden kræfter til at tilgive alt og alle

Men hvorledes får man kræfter til at tilgive sin næste, når han på forskellig måde generer én og fylder ens liv med vanskeligheder og problemer? Ved at prøve på med sin intelligens at forstå, at vedkommende i øjeblikket ikke kan være anderledes, end han er, ligesom en tidsel eller brændenælde ikke kan være anderledes, end de er. Og ved at indse, at når denne ”fjende” bringes i vor nærhed,

så er han kosmisk set ikke en fjende, der vil os til livs, men blot et redskab, hvorigennem Guddommen lader os høste, som vi selv engang har sået.

Og ligeledes ved med sin følelse at forsøge at fatte sympati for det menneske, der ikke ved, hvad det gør, og som senere må høste, hvad man nu selv får overstået. Altså, når ”fjenden” i virkeligheden ikke er årsag til ulempen, og når han på grund af sin fortid og med henblik på sin fremtid ikke i øjeblikket kan være anderledes, end han er, er der jo al mulig grund til at følge Kristi bud og tilgive og atter tilgive.

Synes man, at man af og til mangler den nødvendige overbærenhed og kærlighed, behøver man blot at koncentrere sig på det kildevæld, hvorfra al universets kærlighed strømmer, da forsvinder al vrede og bitterhed, og man føler, at den eneste ”fjende”, man har, er det i ens eget sind, der modarbejder den humane evnes vækst og aktivitet.

*Fra et foredrag på Martinus Institut søndag d. 16. oktober 1955.
Manuskript til foredraget bearbejdet af Mogens Møller.
Bearbejdelsen godkendt af Martinus.
Første gang bragt i Kontaktbrev nr. 14-15/1958*

HVORFOR DETTE TEMANUMMER?

Årsagen til dette temanummer er følgende:

Kosmologisk Information v/Ruth Olsen fik d. 11/3 fra Martinus Instituts advokat et udkast til en stævning med følgende krav:

1. Straks standse alle former for tilgængeliggørelse for almenheden, herunder ved salg af værkerne Livets Bog (bind I-VII), Bisættelse, Det Evige Verdensbillede (bog 1-3), Logik, 25 småbøger samt "Martinus ufuldendte manuskript til bogen Det tredje Testamente" ("Værkerne"),
2. sørge for, at alt restlager med fysiske enheder af Værkerne udleveres til min klient og endeligt fjernes fra handelen jf. ophavsretsloven § 84,
3. fremover afstå fra anvendelse af min klients ophavsretsbeskyttede værker foruden forudgående indhentelse af min klients tilladelse,
4. betale et/en skønmæssigt fastsat vederlag, erstatning og godtgørelse på samlet DDK 50.000 til min klient, jf. ophavsretslovens § 83,
5. betale en andel af de til sagen knyttede advokatombkostninger på DDK 50.000, og
6. offentliggøre en af min klient på forhånd godkendt notits i tidsskrifterne Den Ny Verdensimpuls og Kosmos, hvoraf fremgår, at Kosmologisk Information agerer i overensstemmelse med ovenstående vilkår.

Jan Langekær, Søren Ingemann Larsen og Kurt Christiansen fik udkast til stævninger med nogenlunde tilsvarende indhold, og tilsammen lød kravet på ca. 700.000 kr.

Derfor kommer dette blad ud før normal tid

v/Ruth Olsen

Ligesom jeg – med eenstemmig tilslutning fra bestyrelsen – havde besluttet at nedlægge "Den selvejende Institution Kosmologisk Information" pr 30/6 og lade år 2013 være det sidste år for udgivelsen af bladet "Den ny VerdensImpuls", ankom et anbefalet brev med udkast til en stævning fra Martinus Instituttets advokat.

Som baggrund for min beslutning om at ophøre med mine aktiviteter i sagens tjeneste, bortset fra sommerens bogbiks, hører følgende historie (som nogle af jer nok har hørt før): Da Gunder Frederiksen i 2001 blev syg og mente, hans "firma" og blad derfor måtte nedlægges, overvejede jeg, om jeg skulle tilbyde at fortsætte, hvor han måtte slippe. Når jeg er i tvivl om noget, beder jeg som regel i en aftenbøn om at få et tegn, en eller anden vejledning, om hvad jeg skal gøre.

Det gjorde jeg altså også dengang, og da mødte jeg i en klardrøm Martinus, der opmuntrede mig til at tage over efter Gunder og lod det skinne igennem, at jeg havde en vigtig opgave med det blad. Det føltes som en meget stærk oplevelse, og jeg var ikke mere det mindste i tvivl, ja jeg følte, jeg havde afgivet et løfte til Martinus, uden dog at vide, hvad det konkret gik ud på ud over at fortsætte bladet. Hver gang jeg siden da har haft lyst til at give op, har forsynet sørget for, jeg fik et kærligt "skub" til at fortsætte.

Men da jeg for nylig fik et brev fra Civilstyrelsen med en masse skrappe nye betingelser for "fonden" Kosmologisk Information, og mine protester mod at blive kaldt en "fond" ikke hjalp, da Gunder åbenbart pga skattetænkning (skattefradragsberettigede gaver, hvad jeg aldrig har ønsket) havde gjort Kosmologisk Information til en fond, mente jeg det var et tegn til, at jeg nu gerne måtte slutte, altså at mit løfte til Martinus nu var opfyldt.

Så kom dette brev med stævningen fra MartinusInstituttet om, at jeg havde solgt de oprindelige men altså "ulovlige" udgaver af Livets Bog. Så blev jeg klar over, at jeg altså endnu ikke var færdig med det løfte, jeg tilsyneladende havde givet til Martinus. Jeg kan ikke tolke det på anden måde, for nu bliver der jo først rigtig brug for en åben fordomsfri debat, et sted hvor man har lov at have forskellige meninger og give konstruktiv kritik.

Nu skal vi altså for alvor lære noget om, hvordan vi skal håndtere uenigheder i fredelighed, så det ikke ender med at skade hele sagen og de vigtige opgaver, Martinus har givet os. Dette handler jo ikke om jura, men om skabelsen af en ny verdenskultur. Vi er alle midt i en læreproces, hvor vi skal afprøve de metoder til kærligt samarbejde og gensidig respekt, som Martinus har beskrevet.

Det væsentligste

En gang troede jeg, at vi kunne samarbejde om det, der er det væsentlige, nemlig at udbrede kendskabet til Martinus' budskab til menneskeheden. Jeg så uenighederne som mindre detaljer. Senere har jeg erkendt, at så enkelt er det åbenbart ikke, men jeg mente så, at hvis Institutet arbejdede på den måde, det fandt som den rigtigste, så kunne andre arbejde ud fra, hvad de følte var bedst og som de altså brændte for. Blot vi alle stadig var seriøse og loyale overfor Martinus' analyser og lod dem være det fælles grundlag.

Jeg synes, jeg har prøvet at være fair og diplomatisk, også i samtaler med de, der frustrerede forlod "sagen", fordi de fandt den autoritær og administreret indsnævrende, ja oplevede den lidt som en "frelst sekt". Vi må jo prøve at forstå, vi endnu er meget ufuldkomne. Da Instituttets ledere - hvem de så er - mener, de alene har de "rigtige" meninger, har en egentlig dialog aldrig været mulig.

Når jeg læser referaterne fra de sidste rådsmøder før Martinus forlod det jordiske, drejer hans bekymring sig hovedsageligt om, at ikke nogen efter hans bortgang skulle misbruge hans værk, fordreje og forvanske det og bruge det til egen økonomisk vinding. Det var det, og kun det, Instituttet og Rådet som "vogtere" med copyrighten var sat til at forhindre, i hvert fald så længe copyrighten varer dvs vist nok til 2038. Men da hans udtalelser ikke altid er helt præcise, kan de fortolkes og misforstås. Men jeg havde dog aldrig forestillet mig, at den kunne bruges til at forhindre nogen i at videreformidle Martinus' budskaber, når det sker i dyb respekt for det værk, vi alle har arvet. Og uden personlig gevinst for øje.

Martinus har flere steder udtalt, at "sagen er givet fri" og at ingen har monopol på den. Når rådsmedlemmer udtrykte bekymring for evt. plagiater og fusk, fik de at vide, at det kunne trygt overlades til forsynet, for hvad der er uægte "vil dø af sig selv".

Derfor blev jeg forundret, da jeg lige havde overtaget bladet og fra Instituttet fik tilsendt en kontrakt, jeg skulle skrive under på og som dekreterede, at jeg kun måtte bruge Martinus-artikler, hvis jeg hver gang skriftligt ansøgte om det og fik en skriftlig tilladelse derfra. Jeg oplevede det som en på forhånd grundlæggende mistil-

lidserklæring til mig og mine motiver. Skulle jeg ikke først have vist, om jeg havde "skumle" hensigter, før de skred ind, evt. med en kærlig vejledning, hvis jeg havde udøvet "vanhelligelse"? Skal vi ikke vise vore medmennesker tillid, indtil de evt. har vist, de ikke er den tillid værdig? Og sagde Martinus i øvrigt ikke, at vi ikke skulle have noget at gøre med "kontrakter"?

Om de oprindelige udgaver af Livets Bog

Jeg fik af og til henvendelser i Bogbiksen, om jeg ikke kunne skaffe nogle antikvariske udgaver af de gamle hvide udgivelser af Livets Bog. Man var af Instituttet blevet henvist til at prøve at finde dem hos antikvariske boghandlere, hvad de forgæves havde forsøgt. Da jeg derfor hørte, at der var nogen, der planlagde at udgive de oprindelige udgaver, bakkede jeg op om projektet. Det er jo altid dejligt at kunne opfylde menneskers ønsker.

For mig var der stadig tale om "antikvariske" bøger, og kunne ethvert antikvariat sælge dem, så kunne jeg vel også. Her var endda ikke tale om, at nogen skulle tjene en krone på dem, tværtimod. Og dermed blev der givet et reelt frit valg mellem de gamle med gammeldags bogstavering og Instituttets nye. I øvrigt fastholdt Martinus helt bevidst den gamle skrivemåde længe efter, der var kommet ny retskrivning (vist i 1940'erne). Så sent som i 1973 udgiver han f.eks. Livets Bog VI med gammel retskrivning, selv om han sikkert kunne have fået al den hjælp, han behøvede, til at få retskrivningen opdateret. Men det ønskede han åbenbart ikke.

Da de oprindelige udgaver var trykt, tilbød jeg Instituttet en stak af dem til kostpris udover en tilsendt gave på 3 sæt, så de kunne tilbyde gamle udgaver uden at behøve henvise til antikvarier. Jeg fik aldrig nogen reaktion, udover at rådsformanden ringede og truede bogtrykkeren med, at han havde gjort noget ulovligt. Og det til trods for, at det var vigtigt for Martinus – ifølge rådsreferaterne – at hans bøger blev trykt og udgivet af et forlag udenfor Instituttet, fordi det ikke var opgaver, Instituttet skulle tage sig af, da dets funktion skulle være så begrænset som muligt.

Instituttets reaktioner overfor mine bestræbelser på at gøre mig nyttig for "sagen" har gjort mig ked af det og skuffet. De skrev jo i Impuls nr. 4/2007, at det var på grund af manglende tid og ressourcer, at de ikke selv havde udgivet førsteudgaverne. Nu havde andre gjort det i dyb respekt for det originale værk. Hvorfor var de ikke bare glade for det? Jeg har været så naiv at tro, vi således kunne supplere hinandens indsats til gavn for vor fælles sag.

Hvis Instituttet vinder retssagen mod os, skal de flotte udgaver af Livets Bog inddrages og destrueres som "ulovlige". Det betyder som regel, at de skal brændes. Se det for jer: Martinus' hellige værk, den udgave af Livets bog, han selv udgav, gå op i flammer!

Det er tankevækkende, hvor meget Martinus ifølge referaterne fra de sidste års rådsmøder gør ud af, hvor vigtigt det er at undgå splid indenfor "sagen". Han ved jo hvor ufærdige de mennesker er, som han må overlade "sagen" til, og det bekymrer ham tydeligvis. Gang på gang må han minde rådsmedlemmerne om, at sagen "er en moral og ikke en forretning."

F.eks. siger han 5/3-74 bl.a.: "Vor sag her er at opfylde kærlighedsloven. Det er ikke det at lave et eller andet materielt arbejde. Det hører jo til, for det skal vi jo. Det er vi nødt til. Men vort fag her . vor livsgerning . vor mission er, at få så vidt muligt os selv og også alle andre til at tilgive hinanden og til at leve harmonisk sammen. Det er det der er meningen med det."

Jeg skriver om "Instituttet" og "Rådet" som anonyme upersonlige størrelser, for det er meget få, end ikke jeg der har været aktiv i "sagen" i mange år, som kender per-

sonerne bag denne "magtinstans" – bortset fra formanden. I princippet kan denne lille gruppe, som selvsupplerende har valgt hinanden, pga. copyrighten gøre hvad de vil med Martinus' værker, forfalske dem, ja køre det hele ud på et sidespor, hvis de ønsker det. De har juridisk ret til det. Så er det vi må have tillid til, at forsynet vil gribe ind i tide, f.eks. ved hjælp af personer der er åbne for impulser fra "højeste sted".

Det kan nås endnu at bilægge striden, derfor dette **forslag til en**

"fredsaftale":

Eftersom såvel Martinus Institut som de fire anklagede i den påtænkte retssag ønsker at virke til gavn for udbredelsen af Martinus' værker, indgår vi den aftale, at så længe vi hver især arbejder seriøst og loyalt overfor Martinus' værk, vil vi lade hinanden arbejde i fred, og vi vil bestræbe os på at samarbejde, hvor det kan gavne "sagen" som helhed.

Instituttets ret til at forhindre forfalskninger og misbrug af Martinus' værker, med personlig gevinst for øje, skal naturligvis respekteres.

Således vil copyrighten komme til at fungere, som jeg tror det var meningen fra Martinus' side - til beskyttelse af hans værk mod fuskere og fupmagere, der ville fordreje og misbruge det for egen vinding.

Åbent brev fra Tage Buch

**Til rådsmedlemmerne for Martinus Institut:
Willy Kuijper, Per Jan Neergaard, Jacob Kølbe
Christensen, Liesel Lind, Trine Möller, Peter
Bendtsen**

Der er utrolig uro ude i verden, og der har også gennem de sidste 32 år været en vis uro inden for Martinus Sag.

Til hjælp for at finde roen og at finde freden har Guddommen hele vejen igennem ledt menneskene. Her i den vestlige verden er det Det Gamle og Det nye og nu sidst Det Tredie Testamente, der er vejledning for menneskene. I Det Tredie Testamente, navnlig i Livets Bog, findes løsningerne og forklaringerne på alle problemer, og derfor må vi benytte Det Tredie Testaments kosmiske analyser. Det nye her er, at menneskene må gå ind under sig selv og selv tage ansvar for alt, hvad de laver, siger og tænker.

Tidligere var det sådan, at man havde ansvar over for en menneskelig skikkelse som verdensgenløserne, såsom Jesus og de andre store. Det nye er, at nu er der ikke mere noget mellemled, nu henvender vi os direkte til Gud. Det, der sker, er, at mennesker, mange mennesker, også dem, der er interesseret i Martinus Sag, ikke har vænnet sig til denne nye situation, men man har vænnet sig til, at Gud er langt borte og næsten er utilgængelig. Når man ikke har et personligt væsen at bede til, men ligesom beder ud i luften, så er det vanskeligt at bede til Gud. Først når man får hele verdensbilledet og bliver klar over, at man lever, røres og er inden i Guds organisme og bevidsthed, så forstår man, at man kan henvende sig til ham når som helst.

Men dét er ikke rigtigt gået op for menneskene endnu. Gud er ligesom blevet borte. Gud er glemt for mange mennesker. Derfor sker der også det, som der skete lige efter Martinus død, hvor et rådsmedlem siger: "Nu er det os, der bestemmer." Og ingen fejltagelse kan være større!

Men ikke nok med, at denne store afstand til Gud har gjort, at man ikke alene har glemt Gud, men man har også glemt de anvisninger, som Gud har givet os igennem Det Tredie Testamente. Der er det videnskabeliggjort, at *tilgivelse* er absolut nødvendig for at få fred i verden og for at få fred i vort eget sind. Det har mange også påpeget i de breve, der er skrevet i den senere tid, og som er offentliggjort. Man er kommet ind på det, som

Jesus sagde, at man skal tilgive ikke blot 7 gange dagligt, men 70 x 7 gange dagligt. Det har man glemt, og man har ligeledes glemt bønnen. Bønnen er den allerstørste kraft, der findes.

Man kan henvende sig direkte til Gud og få svar direkte fra Gud. Men mange har som sagt glemt Guds eksistens. Selv om man ikke kan vide det, så er jeg tilbøjelig til at tro, at rådets medlemmer har glemt at bede til Gud, før de tog beslutningen om at sagsøge fire mennesker, som har gjort lige akkurat det, de skulle. De har ganske uselvisk gjort et stort stykke arbejde for udbredelsen af kendskabet til Martinus. De har trykt bøger og brochurer i stort tal, har solgt mange af dem og har fået mange mennesker til at begynde at læse og studere Martinus åndsvidenskab. Derved har de overtrådt instituttets copyright, men rådet er selv skyld i disse overtrædelser, som man nu sagsøger de fire for.

Nu er der det, at Gud er langmodig, og det, man ikke har fået gjort rigtigt den ene dag, kan man rette på den næste. Derfor må vi alle bede. Og vor bøn må være ydmyg, for som Martinus siger i 'Vejen til indvielse', så er ydmyghed nøglen til visdommens port.

Også rådets medlemmer må bede om at få dette problem løst og må komme frem til, at vi alle er lige for Gud, og at vi alle er ligeværdige. Ingen kan sætte sig til dommer over andre mennesker. Ingen kan bestemme over andre mennesker i denne nye verdensorden. Så er der nogle, der siger: "Ja, men vi har jo fortsat copyrighten." Ja, det har vi, men copyrighten skal forvaltes rigtigt. Det er et spørgsmål, man kan forelægge Gud, og så får vi svar på, hvordan den skal anvendes.

Hvad er sket inden for Sagen i løbet af de seneste mange år? Jo, som jeg ser det, har Willy sat sig godt og grundigt fast i formandsstolen, selv om han kun har ret til at sidde der 1 år hvert femte år. Denne post skal gå på omgang, således at ethvert rådsmedlem kommer til at sidde ét år i denne stol. Men dette er ikke sket, og dermed er der opstået en klike omkring Willy med Ole Therkelsen, Solveig Langkilde og Svend Erik Rævdal, som alle er tidligere rådsmedlemmer. Disse har af Willy fået lov til at gøre ting, der strider imod det, som Martinus har fortalt på rådsmøder, i Det Tredie Testaments analyser og i instituttets love. Dermed har de haft let spil til at gøre deres overtrædelser.

Man kan slet ikke forstå, at sådan noget kan foregå på instituttet. Sådan er mit syn på tingene, men jeg hverken skal eller kan være dommer. For det er Gud. Derfor må de førnævnte, nemlig Willy, Ole, Solveig og Svend Erik Rævdal sammen med rådets øvrige nuværende medlemmer bede til Gud og spørge, om det er rigtigt, at de i øjeblikket er med til at sagsøge fire mennesker, der som nævnt arbejder ihærdigt og gratis og helt i overensstemmelse med Martinus analyser for at udbrede kendskabet til Det Tredie Testaments kosmiske analyser.

Man kan undre sig over, at rådets øvrige medlemmer accepterer at lade sig styre af tidligere medlemmer af rådet og dermed overtræder de foreliggende love, bestemmelser og anvisninger. Som der står i begyndelsen af dette brev, må menneskene gå ind under sig selv og selv tage ansvar for alt, hvad de laver, siger og tænker.

Et rådsmedlem kan derfor ikke dække sig under gruppebetegnelsen 'rådet'. Det er ikke afgåede rådsmedlemmer, og ikke den klike, som har dannet sig omkring Willy, som bestemmer, hvordan instituttet skal ledes. Hvert enkelt rådsmedlem har et personligt ansvar for, at de vedtagne beslutninger ikke er i strid med instituttets love og bestemmelser.

Der er nu nogle, der vil indvende, at Martinus har givet Willy et permanent sæde i rådet. Ja, det er rigtigt, for det gav Martinus ham sammen med Rolf Elving, fordi de havde siddet i rådet sammen med ham og havde hørt hans vilje med hensyn til rådets fremtid. Og dermed var der også nogle, som kunne undervise kommende nye rådsmedlemmer.

Willy er nu den sidste, der sidder tilbage, og som skal undervise i og videregive Martinus bestemmelser og retningslinjer til nye rådsmedlemmer. Men her har han fuldstændig svigtet Martinus tillid ved - på trods af bedre viden - at have bifaldet overtrædelser, som man nu igen gør ved at føre retssag.

Til slut vil jeg tilføje følgende lille historie: Vi skal vide, at Gud er nær, og at også Martinus er så nær, at han på

mange måder vejleder de mennesker, der arbejder på at udbrede hans Sag. Han viser sig og vejleder bl.a. ved hjælp af drømme.

I en nylig drøm stod Martinus i en hvid præstelig dragt. Han havde et bind af den genoptrykte udgave af den oprindelige Livets Bog i hånden og stænkede vievand på den. Dermed viste han, at han velsignede det arbejde, der var gjort. Han viste samtidig, at der ikke var sket nogen overtrædelse af instituttets copyright, for copyrighten er ganske uanvendelig i en situation, hvor mennesker af kærlighed til hans Sag arbejder gratis og uegennyttigt for at udbrede kendskabet til åndsvidenskaben.

Så ikke nok med at vi skal vænne os til at tale Guds sprog, men vi skal først og fremmest også vænne os til at bruge den logik, der står i Det Tredie Testamente, som jo er livets egen logik. Derudover må vi alle - og ikke blot Willy, det øvrige råd og de tre ovennævnte - nej, alle inden for Martinus Sag må forstå nødvendigheden af at bede til Gud. Lad mig her gengive en lille enkel bøn, som Martinus har indstiftet. Det er en ny bøn, hvor han har lært os at sige:

*Fader vor, du som er i himlene.
Jeg beder om, at din vilje må ske i mit
liv hele denne dag og nat.
Jeg beder om, at der må blive lagt hindringer i
vejen dér, hvor jeg ikke må komme,
og at der må blive åbnet en vej, dér hvor jeg skal
komme.*

Med kærlig hilsen

Tage Buch
Nykøbing Sj. den 24. marts 2013

Åbent brev til Willy

Pia Schlüntz, Abildgaardsgade 21, 2100 København Ø,
tel. 3542 0112,
email pia.schluntz@gmail.com

Willy Kuijper, formand for rådet
MARTINUS INSTITUT & MARTINUS IDEALFOND
Mariendalsvej 94-96
2000 Frederiksberg
Den 20. marts 2013

Åbent brev

Kære Willy og andre.

Da jeg hørte, at I via et advokatfirma havde sendt et udkast til en stævning om retssag ved Københavns Byret til Kurt Christiansen, Ruth Olsen, Søren Ingemann Larsen og Jan Langekær udbrød jeg: "Det nægter jeg at tro! Har rådet da ikke lært noget af den fogedrets-sag, som de anlagde mod Mischa efter at have afskediget ham?!" (Se i øvrigt videre i Mischas 102 sider lange Redegørelse / Åbent brev af 4. juni 1990). Først da Mischa stod for at blive sendt i fængsel, trak rådet som bekendt sagen tilbage, og rådets formand udtalte herefter på et tidspunkt, at Mischa-sagen var skrinlangt!

Og ja, Willy, har I ikke lært noget af den sag? Du var med til – sammen med hrs. Andersen og revisor Finn Bentzen - at hive Mischa i retten i 1988, og det endda til flere retsmøder. Mischa begrundede i brev af 9. nov. 1988 til rådet, hvorfor han reagerede, som han havde gjort og skrev, at han ikke ønskede en advokat eller en ret som mellemlid til de uoverensstemmelser, der var opstået mellem ham og rådet "fordi der ikke er tale om juridiske, men moralske spørgsmål. Her drejer det sig om en medarbejder, der ønsker en snak med rådet,

og en sådan snak må ske på Instituttets 'Strukturs' præmisser, og den bygger jo ene og alene på moralen. En juridisk fagmand er således ganske unødvendig i den sammenhæng, fordi problemerne i henhold til Sagens 'Struktur' ikke skal afgøres efter juridiske love, men efter moralske og kosmiske principper." Som kommentar herpå kan jeg kun se, at det må betragtes som en falliterklæring at gå til retten.

Men nu er I trods alt igen parate til at gøre brug af de jordiske domstoles magtmidler. Denne gang over for fire af Martinus Sags trofaste og kærlige medarbejdere. Martinus har igen og igen 'hamret' ind i os, at "En sag, der skal lære mennesker at finde sig i alting, må ikke have spektakler selv", "Vi er en moral, der skal gennemsyre alle mennesker", "Sagen har ikke andre love end menneskets egen lyst til at være kærlig og retfærdig",

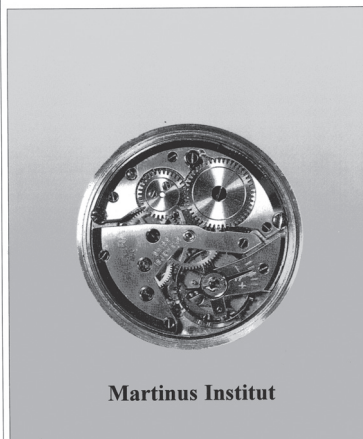
"Vi vil reformere verden og må stå fast på de kosmiske love", "Vi skaber en verdenskultur. Det er ikke en ny sekt. Det er en struktur, ved hvilken vi træner os op til at være i kontakt med naturens love, hovedsageligt i væremåde over for hinanden", "De synspunkter og fremgangsmåder, som anvendes inden for forretningsverdenen, kan ikke anvendes her. Sagen er ikke og vil aldrig blive en forretning",

"Det vigtigste er, at vi er venner og er indstillet på at leve os ind i den nye moral. Man må forstå, hvorfor næstekærlighed er en nødvendighed, for at man viljemæssigt kan opøve sig deri. Sagens medarbejdere er den nye kulturs repræsentanter. Det må forventes, at de der repræsenterer Sagen i rådet, efter bedste evne søger at efterleve de moralske forskrifter, som analyserne indeholder, og som er betingende for skabelsen af en ny moral",

"Et harmonisk samarbejde er en absolut forudsætning for vort arbejde. Det er det første og det sidste i vore bestræbelser på at skabe en ny moral. Som de ufærdige mennesker, vi er, vil der let kunne fremsættes forskellige meninger om, hvordan et problem skal gribes an eller løses. En sikker metode til at afgøre, hvad der i en given situation er den rette fremgangsmåde er, at vurdere den ærligt og fordomsfrit ud fra synspunktet: Hvad er det mest næstekærlige?",

"Verden vil komme til at se, at vi laver den nye verdenskultur. Det bliver vore ideer og ting, man kommer til at arbejde med. Hvis vi laver noget her, så vil folk

Samarbejdsstrukturen

benytte det. Hvis vi laver forkerte ting – det kan jeg ikke være med til!”, ”Vi er én familie”, ”Sagen skal være et upåklageligt eksempel på overholdelsen af de kosmiske analyser”,

”Der må ikke være forhold, som medfører retssager”, ”Vi skal ikke beskyttes ved fastsatte love. Vi beskyttes ved, at vi laver tingene rigtigt, og reglerne er jo efter mine analyser”,

”Det skal rigtig pointeres, at det ikke er jeres (dvs. rådets) vilje, der skal fremmes, det er en højere vilje, og I er kun vogtere af, at det bliver efter denne højere vilje”, ”Rådet skal værne, de skal handle efter analyserne”, ”Når rådet tilstræber at opfylde de kosmiske betingelser, så kan man blæse på andres kritik”. (Alt dette er som bekendt forskellige Martinus-udsagn fra ”Strukturen”).

Er det ikke vidunderligt og belivende at læse og få repeteret disse Martinus-udtalelser?

Dermed vil Martinus jo hjælpe os med at holde os på ret køl og erindre os om, at vi i vore handlinger og tænkemåder altid skal forsøge at gøre det, der er mest kærligt over for vore medvæsener.

Og nu kommer denne sag, som ifølge jeres advokat handler om ophavsrets-krænkelser, og så melder spørgsmålet sig, om I virkelig mener, at I handler i kærlighedens ånd? Her har en gruppe Martinus-mennesker undret sig over, at I ikke havde i sinde at genoptrykke Livets Bog i originaludgaven, sådan som den foreligger fra Martinus hånd og uden nye rettelser og uden nye sidetal.

I frustration herover betaler man så af egen lomme en faksimile-udgivelse af bogen. Og det skete jo for mange år siden! Hvis I *ikke* ønskede, at dette skulle ske, så kan det undre, at I ikke allerede dengang indkaldte de pågældende

til et møde, og her talte så længe med gruppen, at alle til sidst var enige om, hvad der skulle ske. Dermed ville I have lagt kimen til et samarbejde, som bestemt var blevet frugtbart for begge parter.

Men I ønskede åbenbart ikke et samarbejde med gruppen og udelukkede dem fra alt. Gruppens store kærlighed til Sagen gjorde, at den ønskede, at nye Martinus-interesserede også skulle have mulighed for at læse ’den ægte vare’, og så gik man i gang med på egen hånd – og for egen pengepung – at genoptrykke den oprindelige udgave af Livets Bog.

Den blev genoptrykt i overensstemmelse med Martinus ønsker, både med hensyn til udseende og med hensyn til pris, idet den blev solgt til kostpris. Så længe gruppen holder sig til Martinus ønsker, kan Institutet da ikke have noget imod det, om end man vel selv burde have deltaget i dette arbejde, så vi kunne få et fælles samarbejde i gang omkring udbredelsen af Martinus åndsvidenskab. Det ville da have været helt i Martinus ånd.

Apropos, så erindrer jeg, at Ole Therkelsen i forbindelse med rådets udgivelse af ’Den Intellektualiserede Kristendom’ skrev til Mischa: ”Nu er bogen udkommet. Så må det jo være Guddommens mening.” Nu kan vi jo i dette tilfælde sige nøjagtig det samme, nemlig: ”Nu er faksimile-udgaven af Livets Bog udkommet. Så må det jo være Guddommens mening.”

Lad mig til slut opfordre til, at du, Willy, og det øvrige råd ikke begår samme fejltagelse som i sagen mod Mischa, men taler jer til rette med den anklagede gruppe og ser at komme i gang med et samarbejde. Et samarbejde, som vil være til glæde ikke kun for Institutet, men så absolut også for alle os andre Martinus-interesserede!

Vis os, hvad man gør, når der opstår uenighed imellem os. Vis os vejen.

Mange kærlige hilsner
Pia Schlüntz

Om Martinus-ånden

Af Rolf Elving :

En ting står klart. Det er ikke Martinusånden, der er vejledende ved valget af denne fremgangsmåde. I valget mellem oplysning, dvs. udbredelsen af kendskabet til Martinus tanker, faldt valget på drømmen om rigdom og penge. En drøm som ikke ser ud til at kunne blive realiseret endnu mange år frem i tiden. Bogsalget er på sparblus. For så vidt forretningsidéen ikke er at uddanne folk i gaveprincippet og derefter bringe dem for en domstol.

Endnu længere tid vil det tage for denne rigdom at opstå, når man ønsker økonomisk at dræbe dem som frivilligt og uaflønnat arbejder med at bringe kundskaben ud. Men hvad skal man med denne rigdom, når man ikke bruger de principper i praksis indenfor Instituttet, som Martinus er repræsentant for?

Hvorfor i det hele taget gøre sig umage med at danne skole, undervisning og holde foredrag, som jo yderst handler om at bringe forståelse for det fornuftige i at leve i kontakt med gaveprincippet, når man så retsforfølger dem som tillemper de principper som Martinus anbefaler?

Når mennesker kommer til Klint vil de lære, at her gælder gaveprincippet. Skal denne belæring gentages i sommer? Gælder dette princip ikke i begge retninger? Også med hensyn til Instituttets dispositioner? Ikke kun er der her leveret originale eksemplarer, i kontakt med Instituttets egne love, men alt arbejde er ligeledes sket uaflønnat, vejledet af gaveprincippet. Hvis dette arbejde skulle betales ud fra normalt gældende samfundsbetingelser, så er der tale om mange millioner dkr. i gaveydelse.

Disse gaveydere skal nu tvinges til at betale mange hundrede tusinde dkr. i bøde. Og der er ikke den mindste tvivl om, at Martinus aldrig anbefalet at sagen skal beskyttes ved retssager, tværtimod har han sagt det modsatte. Det ved formanden. Det ved dem som tidligere var rådsmedlemmer. Det ved jeg.

Dette problem kunne løses så simpelt, hvis der var åndsvidenskabeligt modne mennesker tilstede. Indkald dem der har forstand på bevarelsen af originalerne, tryk dem og udgiv dem via Instituttet, følg Martinus ord om at vi er en moral, ikke en forretning, samt hans ønske om

at vi skal gøre bøgerne så billige som muligt, for så kan ingen smart forretningsmand konkurrere med os, for at citere, kort sagt, følg det gode eksempel som allerede er demonstreret... Ophavsretten er en lov der er skabt for at styrke ejendomsretten. Det Tredie Testamentet er skabt for at vise vejen bort fra denne idé. Men her har, som vi kan se, valget blevet til fordel for ejendomsretten. Hvorfor så undervise om de analyser, vi får adgang til gennem Det Tredie Testamentet?

Uwe Todt skrev:

Uwe Todt Emkendorfer Weg 28 D-24259 Westensee
E-Mail: uwetodt1@web.de

Åbent Brev

Martinus Idealfond
Mariendalsvej 94-96
DK – 2000 Frederiksberg

Kære venner i rådet for Martinus Idealfonden,

Med bestyrtelse har jeg læst, at I har sat Jan Langekær, Kurt Christiansen, Ruth Olsen og Søren Ingemann Larsen en frist med trussel om stævning, hvis de nævnte ikke går ind på jeres meget omfattende krav.

Med dette skridt handler I i strid med jeres egne love af 25. maj 1982. I bestemmelsen angående formålet (§3 stk. 1) hedder det nemlig:

”I hele sin virksomhed og med alle de midler, der står til dens rådighed, skal institutionen udelukkende tjene følgende almennyttige formål:

Bevare Martinus samlede værker uændret, som de foreligger fra hans side, oplyse om disse værker, og gøre disse værker tilgængelige for interesserede, herunder ved publicering, oversættelse og undervisning i betryggende form.»

I kommentaren til stk. 1 heder det:

”Instituttet kan kun bruge sine midler til de formål, der er angivet i de efterfølgende tre afsnit.”

Med disse tre afsnit er det ment at bevare værkerne uændret, at oplyse og at gøre værkerne tilgængelige.

Idet I sætter en frist og truer med stævning: Bruger I da jeres midler til det nævnte formål?

Først derved, at Åndsvidenskabsforlaget fik trykt faksimileudgaverne, var det sikret, at værkerne overhovedet bliver bevaret uforandret.

Og hvordan kan I forlange, at Jan Langekær ophører med informationer og undervisning, når der i kommentaren til bestemmelsen om formålet står ganske entydig:

”Ud over undervisning på eller direkte ud fra Instituttet foregår undervisning i Martinus kosmologi *på interesseredes eget helt frie initiativ.*”

Skulle I – på trods af modsigelserne til jeres eget formål – trænge igennem ad rettens vej? Da ville det medføre en

betydelig skade for Martinus-sagen, der først bliver helbredt, når ophavsretten udløber 2051.

I ville da forvandle Martinus Idealfonden, som blev indrettet for at sikre efterladenskabet, til et firma og den af Martinus skabte åndsvidenskab til en religion, som bliver forvaltet af idealfonden. Kan det være jeres hensigt?

Med de bedste hilsener
Uwe Todt

Gunnar Carlsson skrev:

Kære venner!

Kan et himmelsk budskab bindes i jordiske lænker?
Kan man have eneret til udbredelsen af universelle love og principper?

Må man begrænse budskabets forkyndere for en sikkerheds skyld, det kunne jo dreje sig om falske profeter. Skal angsten for dette forhindre uselviske, kærlige mennesker i at udbrede det på den måde, disse ønsker det?

Jeg respekterer Rådets arbejde, men det må ikke blive en censurmyndighed. Jeg værdsætter andre aktivisters arbejde og håber, at jordiske love og forordninger ikke skal lamme deres virksomhed.

Jeg føler mig tryk – Forsynet ordner alt til det bedste om end vejen kan synes nok så kringlet.

Jeg ønsker Rådet al lykke til i deres fremtidige arbejde, men tag jeres stævning tilbage og stop samarbejdet med jordiske myndigheder i sager der vedrører ”det himmelske budskab”.

(oversat fra svensk af Ruth O.)

At blive sat på prøve

Af Gerard oude Groen

Nu har rådet igen anklaget nogle mennesker og truer dem med en alvorlig retssag.

Men er det nødvendigt og tilladt, at rådet begår et sådant overgreb på den kosmiske lov om kærlighed og tilgivelse?

Har vi da ikke for nogle år siden oplevet, at rådet, da de anklagede Mischa, men i sidste øjeblik måtte opgive at få ham dømt efter de rene jordiske juridiske love? Og er der nogen grund til at tro, at det kosmisk set er rigtigt, at rådet for anden gang truer med en retssag mod nogle mennesker, der arbejder for udbredelsen af Martinus' Sag? (Læs Pia's åbne brev, som kan findes på martinus-webcenter.dk)

Det var da godt, at Grethe Brinkhart (daværende formand af Rådet), i sidste øjeblik, blev klar over den forfærdelige situation, Rådet havde manøvreret sig selv ud i. Guds ske lov!!!

Da jeg boede i København, havde Martinus og jeg mange spændende samtaler, der senere viste sig at være af stor betydning m.h.t. hvordan jeg/man skulle forholde sig i bestemte vanskelige situationer.

1. En dag kom vi således til at tale om en retssag, i hvilken Martinus selv blev anklaget. Det drejede sig om penge, som Martinus under bestemte betingelser havde fået af Martha Nielsen, og det drejede sig om en livrente. Martinus, der stod på anklagebænken og ikke havde gjort noget forkert, blev naturligvis frifundet.

I den anledning spurgte jeg Martinus, om han eller Rådet nogen sinde ville starte en retssag?

Jeg blev hurtigt klar over at han/Rådet *aldrig* ville starte en retssag om noget som helst mod hvem som helst. Det var simpelthen umuligt, fordi han/Rådet i så fald ville gøre det stik modsatte af at gøre Guds vilje, der altid går ud på *at tilgive alt*, også i de mest forfærdelige situationer

Så da Jesus på korset bad for sine bødler og ikke forlangte en frygtelig hævnakt fra Faderens side, var denne holdning et godt forbillede for, hvordan vi mennesker skulle lære at forholde os i *alle* situationer.

2. Engang havde jeg et sammenstød med Martinus, fordi jeg mente, at Martinus havde løjet over for mig,

men efterfølgende blev jeg klar over fra Tage Buch, at Martinus slet ikke havde sagt det, jeg troede. Jeg ringede efterfølgende til Martinus og bad, om jeg måtte besøge ham igen. Da jeg lidt senere stod i hans stue, gik jeg hen til ham og bad ham om tilgivelse. Så rejste han sig op og vi omfavnede hinanden, mens han stille sagde: "Gerard, alt er tilgivet i forvejen."

Disse, af mig selv oplevede, forbilleder viser, at Martinus eller Rådet ikke kunne eller kan stævne nogen for retten. Men ovenstående viser, at også de mennesker, som er optaget af at gøre en indsats for Sagen, nogle gange må lære at handle efter de kosmiske love

3. Så var der også det tilfælde, hvor to af mine venner ville anlægge en retssag mod Finn Bentzen, og det drejede sig om Sam Zinglersens dødsbo. De havde fundet en meget dygtig sagfører, der var overbevist om, at nu ville Finn Bentzen tabe sagen. Jeg havde lovet mine venner at skrive nogle udsagn af Sam personligt om denne sag, og jeg var villig til at vidne i retten om denne sag.

Men Martinus greb selv ind i sagen, og vi fik at vide, at vi skulle droppe retssagen, fordi, som han sagde: "Sagen måtte ikke komme til skade"!

"Han (Martinus) ville selv afvikle denne sag", sagde han.

Vi afblæste af den grund denne anklage mod Finn Bentzen, og problemet blev af Martinus selv løst på en måde, hvor *alle* de involverede parter kunne lære noget, og ingen havde tabt eller vundet.

Så vi ser, at der fra den åndelige verden bliver grebet ind, når dette kan skade Sagen.

Desværre blev min samtale med Martinus om Martha

Nielsens sag ikke optaget på bånd, noget som Mischa senere mange gange har gjort, og jeg fik heller ikke skrevet den ned og forsynet dette dokument med Martinus underskrift som bevis for rigtigheden i ovennævnte samtale.

Men Martinus har i sin sidste fødselsdagtale lovet: "Selvom jeg er død, kan I være sikker på, at jeg er hos jer (...) hos jer på en anden måde. Uddrag fra Martinus' 90 års fødselsdagstale. (Kan bl.a. findes på martinus-webcenter.dk).

Om hvilken anden måde talte Martinus her, i denne sidste afskedstale?

I dette her brev vil jeg holde mig til det, jeg selv har oplevet eller direkte har fået fortalt af meget pålidelige gode venner.

Det kan forekomme, at Martinus hjælper én via en drøm, at han viser sig (som en komplet figur eller en medaljonform), at han indpoder én meget klare tanker/impulser/oplysninger (som man kan være helt forbavset over, men som er så lysende, at man ved, at de kommer et andet sted fra), osv.

Da nu rådet *for anden gang* er begyndt en retssag mod en bestemt gruppe, der efter de rene jordiske retslove skulle have overtrådt MIs ophavsret, har jeg selv ledt alle vegne for at finde en udtalelse eller en artikel af Martinus, hvor ovennævnte holding af ham (se retssag nr. 1) blev bekræftet. Jeg har derfor bedt Mischa og andre venner, om de kunne huske, om der et eller andet sted fandtes en bekræftelse, men ingen kunne hjælpe.

På grund af alt det, jeg har oplevet med Martinus, har jeg dog en urokkelig tillid til, at Martinus' udtalelse ved hans sidste fødselsdagtale, er noget, som man kan stole på.

Og også denne gang kom Martinus mig til hjælp og gav mig via en mail fra en god veninde det af ham selv skrevne bevis.

I nævnte mail var der et P.S. hvor nedenunder stod Martinus' artikel (findes på MI-hjemmeside og martinus-webcenter.dk):

Martinus-artiklen hedder "Hvorledes får man kræfter til at tilgive?" (og er trykt først i dette blad).

1. Ved at straffe mennesker efter juridiske love bryder man den kosmiske lov om at tilgive

Igennem Kristus er der blevet sagt til menneskene, at *man skal tilgive sin næste ikke blot syv gange daglig, men indtil halvfjerdsindstyve gange syv gange daglig*. Det vil i virkeligheden sige, at der ikke findes nogen situation, i hvilken man ikke skal tilgive.

Da alle ufuldkomne mennesker begår fejl, men alt er såre godt, og alle disse mennesker til enhver tid er i orden (set ud fra Guds synspunkt), er det umuligt *at straffe* disse mennesker med fysisk/mental vold.

Så alle mennesker, også rådsmedlemmerne, begår vold, når de bruger straffelovene overfor andre mennesker, og dermed bryder de den kosmiske lov om at tilgive.

Med andre ord, ***vi må alle lære at finde os i alt***, i hvert fald efter de kosmiske love. Vi må alle komme væk fra den automatiske, fra dyreriget nedarvede, jordiske straffelov, og vi er nødt til, ved at falde mange gange og rejse os op igen, at øve os i den kosmiske lov om tilgivelse.

Spørgsmålet er så om vi mennesker og dermed rådet vil handle efter den ren juridiske, jordiske retslov eller efter den højere moralske kosmiske lov.

Vi har et hollandsk ordsprog som lyder muligvis også på dansk: "Tænk før du handler."

Rådet er altså sat på prøve og må se at bestå den prøve, som består i at løse problemet med ophavsretten, en gang for alle, men at løse den efter den kosmiske lov om at tilgive.

Efter min mening ville det have været bedre og mere i overensstemmelse med Martinus' ånd og dermed med den kosmiske lov om tilgivelse, hvis Rådet i et venligt brev havde indbudt de anklagede mennesker til en venlig samtale om de i anklagelsen nævnte punkter. Til et møde i hvilken alle store problemer *fra begges sider* ville blive lagt på bordet, og man i en kærlig udveksling af argumenterne – i Jesu' navn – ville lede efter den, for vor alles fælles Sag, bedst mulige løsning.

Men det er jo ikke for sent. Rådet og andre interesserede måtte tidligere (efter min beretning om retssag 1 og 3) forandre deres syns- og handlemåde, de måtte se problemerne i et andet perspektiv, så hvorfor ikke forsøge alt for at løse problemet om ophavsret osv, for kærlighedens og tilgivelsens skyld?

På grund af ovenstående beder jeg Rådet om at invitere mine 'anklagede' venner til et såkaldt rundbords-møde, og om at gå med hinanden denne samtals og samarbejdes vej, der er Guds egen vej, fordi har Jesus ikke sagt: Thi hvor to eller tre er forsamlet i mit navn, dér er jeg midt iblandt dem." (Matt. 18:20).

Mange kærlige hilsener til alle læsere af denne min beretning, og I er velkommen til at sende den videre til hvem, I synes beretningen kunne gavne.

En sag i krig med sig selv

Eller hvordan vi står den hellige ånd ihjel

Af Claus Möller

Da jeg første gang i 1983 kom til Martinus Center i Klint, havde jeg kendt til Martinus' bøger i lidt mere end tre år. Tyve år gammel var jeg blevet taget med til mit første Martinus-foredrag i Malmø, hvor Max Käck talte om kunsten i relation til Martinus' åndelige verdensbillede. Der købte jeg min første bog af Martinus – Logik. Det blev indledningen til et intensivt studium, hvor jeg hurtigt læste mig igennem alle Martinus' bøger.

Læsningen gik let, så meget faldt på plads, et nyt syn på livet åbnede sig. I tre år rendte jeg til foredrag, gik i to forskellige studiekredse om ugen, og i sommeren 1983 havde jeg opsagt mit job og min lejlighed for det følgende efterår at flytte til Göteborg for i Martinuscenteret ved Vasapladsen studere under ledelse af Rolf Elving, som det år begyndte et intensivkursus. Der gik vi på et år igennem Livets Bog 1-3 og begyndte at øve os i mundtligt at præsentere analyserne, som kendetegner Martinus' forfatterskab.

Sommeren 1983 kom jeg altså for første gang til Klint, hvor jeg havde booket mig ind på alle sommersæsonens 6 uger og fik for første gang mit naivt godhjertede syn på mennesker, der interesserer sig for disse analyser, knust. Jeg var budt til te hos en ældre kvinde fra Malmø i hendes sommerhus og talte naivt om alle disse fantastiske mennesker, jeg indtil da havde mødt. Hun lo ad mig og sagde, at jeg nok skulle blive klogere. Hun fik ret. Allerede samme sommer fik jeg fortalt, hvordan nogle af Martinus' nære medarbejdere havde konspireret mod ham og udtalt, at bare vi blev af med den "gamle", så skal vi nok få fart på det hele. Men Martinus overlevede dem alle, da de en efter en faldt fra.

Efter den sommer blev jeg medarbejder i "Klintgruppen", en gruppe mennesker som tog sig af pasningen af hus og have på Centeret i Klint. Da jeg selv havde en erhvervs-mæssig baggrund som murer, var jeg en velkommen og tiltrængt arbejdskraft i dette selskab. Vinterskolen begyndte også 1984, men jeg havde fået nok af intensivstudier og flyttede tilbage til Malmø, hvor jeg hjalp til med at arrangere foredrag, kurser og studiekredse de næste 16 år. Samtidig med dette hjalp jeg til med at ordne husene i Klint, og her fik jeg igen at se, hvordan misfornøjelse og jalousi var fremherskende i denne gruppe.

Man så med misundelse på den skoleaktivitet, der foregik i den nybyggede pavillon. Man talte gang på gang om, at "ånden og hånden" var adskilt, og gennem året så man sit snit til at sabotere forudsætningerne for "skolens" virksomhed ved hele tiden at presse kravet om økonomisk afkast op og gøre det dyrere for mennesker at kunne studere Martinus samlede værk. Til sidst lukkede skolen, og man forklarede, "at tiden ikke var moden" til at virkelig-gøre Martinus' udtalte ønske om en helårsskole i Klint.

I denne proces kom der megen kritik frem. Der blev skrevet åbne breve, hvor man påpegede, at man måtte leve som man lærer. En kritik der blev ignoreret, og hvor man på "gammel klassisk manér" smed budbringerne ud, kritikerne, som vovede at stille spørgsmål. Her valgte man en autoritær linje fra Rådet for Martinus Institut, ignorerede sagens substans og fokuserede på kritikken i sig selv. I valget mellem at søge sandhed, retfærdighed og Guds vilje, valgte man diktatur og trak en "tvangstrøje" over vor sag.

De mennesker som blev genstand for denne ”tvangstrøje” måtte gå i ”landflygtighed”. Men det var også i denne proces, at tidsskriftet Ny Kultur blev startet og hvor der blæstes nyt liv i Kosmosgården i Varnhem. Der etableredes en ny kursus- og studievirksomhed med fokus på et sommerprogram, hvor Martinus’ værk kunne studeres ud fra de kildekritiske kriterier, som var almindelige i det øvrige samfund. Her ville vi etablere en virksomhed, der ikke styrede og bestemte over folk, men accepterede alle, som de var, og hvor det var vort job at tjene disse mennesker med den kundskab, vi selv havde fået.

Selv var jeg tilskuer til denne proces og i de første år medarbejder både i Varnhem og i Martinus Center Klint. Men jeg fulgte Martinus’ råd: at være der, hvor du føler dig inspireret. Jeg funderede også meget på, hvorfor Gud valgte denne vej for vor sag og kom frem til, at dette var Guds måde at blæse liv i det ”private” initiativ. Jeg så klart og tydeligt, hvordan det var polforvandlingen som adskilte de to grupper.

Hvor Rådet valgte den autoritære linje i kraft af, at de var ”familiemennesker”, vant til en patriarkalsk struktur, hvor de så sig som bærere af Martinus’ åndelige autoritet, og de mere polforvandlede mennesker, som kun kan bøje sig for det, de opfatter som sandt og rigtigt. På den måde etableredes en struktur indenfor Martinus Institut som kvalte al selvstændig tænkning, og hvor de mennesker som var selvstændige og kreative blev tvunget ud i det ”private” initiativ.

Men Instituttet valgte også mere og mere at stole på det gamle testaments moralidé, hele tiden at tale om copyright og selv kun praktisere et halvt gaveprincip. Som det længst siddende rådsmedlem deklamerede i en tale i Klint, hvor han citerede Kennedy: Det er ikke et spørgsmål om, hvad Instituttet kan gøre for jer, men hvad I kan gøre for Instituttet.

Man krævede desuden af sine medarbejdere loyalitet og lydighed, og når dette ikke skete, anvendte man alle de ”herskerteknikker”, vi i dag kender mere og mere til. Tøvede ikke med at bruge domstolens magt til at få ret, hvilket Mischa-sagen viste, og den nu anlagte rettergang mod vore danske venner, som gjorde det Instituttet ikke ville gøre, at forsyne de danske læsere af Martinus litteratur med bøger, som ikke er ændret og korrigeret af mesterens emsige ”elever”.

Med den valgte vej har man fra Martinus Institut udviklet en næsten pervers attityde mod vor sags venner. Til hvilken anden ”frivillig-organisation”, beroende på mennesker som brænder for en sag og som skænker den både tid og penge, ville lægge sin energi i en sådan retsproces. Hvordan kan et Institut, som står bag et bogværk, hvis fremmeste mission det er at afskaffe det gamle testamen-

tes moralidé, anvende denne samme idé mod mennesker, som vil hjælpe vor sag frem. Er det ikke klart og tydeligt at den vej, man valgte i 1989 er en blindgyde. Måtte der en ikke-voldskamp, en civil ulydighedsaktion til fra mennesker i det ”private” initiativ, fra sagens venner som ikke finder sig i Instituttets tvangstrøje? Jeg tror det. For når den ene part hele tiden vil diktere den andens vilkår, er et samarbejde ikke muligt.

Til trøst i denne sag kan siges, at hele verden kæmper med samme problem. Verden styrtdykker mod diktatur og den eneste befrielse ud af dette hedder dommedag, at vor gamle magtidé må dø og en ny demokratisk, kommunistisk, ånd vokse frem. I denne ånd er det af største betydning at ikke nogens inspiration og lyst dræbes, for da berøver man i værste fald et menneske den ”hellige ånd”. Da er det ikke Guds vilje man ser ske men diktatur, man forsøger at iværksætte.

Selv gør jeg kun det, jeg fornemmer Gud vil have, jeg skal gøre. Føler jeg ingen inspiration eller lyst, lader jeg være. Som jeg ser det lader Gud mig hele tiden møde de mennesker, jeg skal arbejde med, fører dem på min vej. Mennesker som bliver mine venner, mine medarbejdere i Guds store udviklingsprojekt.

Det har gjort at jeg bl.a. har mødt et organisatorisk system-geni, hvis hjælp var forudsætningen for projektet vedr. nykultur.com. Der har vi skabt en platform som nu betjener hundredvis, men som har et tilvækstpotentiale, teknisk set, til at kunne vokse og betjene millioner. Der skabes nu datasystemer, som umuliggør overvågning og kontrol, og hvis sigte det er at fremtvinge demokrati. Et system som vil føre den demokratiske proces ud til folket, bare de har en pc og internetopkobling.
(oversat fra svensk af Ruth O.)

Martinus-citater

Når jeg her i fortalen har berørt problemer, som ellers finder sin specialbelysning senere i bogen, så er det, som jeg allerede før har nævnt, udelukkende for at gøre den studerende bekendt med, hvor uendelig stor en forståelse, tolerance og frihed hans opfattelse af og dermed hans holdning til Livets Bog vil blive til del her fra den kilde, fra hvilken nævnte bog er udgået, ganske uafhængig af, hvordan denne holdning så end måtte blive, således at hans egne tanker, meninger og synspunkter *ikke på nogen måde*, hverken nu eller i fremtiden, *af samme bog skal blive dogmatisk bundne*, men at han derimod af denne vil blive ydet al mulig inspiration til i fuld frihed *at tænke selv, at arbejde selv* og yderligere til *af egen fri vilje selv at udsøge sine oplysninger* i en hvilken som helst bog eller på et hvilket som helst sted, disse for ham *særligt passende* og derved inspirerende realiteter måtte være at finde. Livets Bog, Bind 1, stk. 15.

I forbindelse og kontakt hermed mener jeg at have ført Livets Bog uden om alle de realiteter, der ellers ved fejlagtig erkendelse af *bogens sande natur* ville have gjort den til et for nutidens og fremtidens *selvstændige tanker* og manifestationer dogmatisk bindende eller frihedsberøvende monopol. Livets Bog, Bind 1, stk. 18.

Han er således kommet i berøring med analyser, hvis virkelige sandhed han slet ikke fatter, og hvilke analyser derfor for ham kun bliver en slags livsfilosofi, i kraft af hvilken han i god tro foregøgler sig ansvarsfrihed med hensyn til sin ufærdige eller mindre kærlige væremåde overfor sin næste og omgivelser med den motivering, at "alt er såre godt", og at ingen, som før nævnt, "kan gøre eller lide uret", og at enhver er sin egen ulykkelige eller lykkelige skæbnes ophav. Livets Bog, Bind 4, stk. 1071.

Der, hvor der ingen frihed gives mennesket, kan der heller aldrig opstå nogen "ansvarsfølelse". Livets Bog, Bind 4, stk. 1337.

Jordmenneskenes nuværende liv er i dominerende udstrækning kun en dressur og indbildt frihed opretholdt i kraft af propagandaløgne Livets Bog, Bind 5, stk. 1812, stykoverskrift.

Men en kultur, der kun kan opretholdes i kraft af væsenernes frygt for straf, er kun en dressur, hvor væsenerne er

nedsænkede på dyrets stadium, og deres såkaldte suveræne nation eller stat derved kun er at ligne ved et menageri eller en cirkus, hvor væsenerne kun ejer en indbildt frihed, opretholdt i kraft af en autoriseret propaganda, der ligger langt borte fra den virkelige sandhed. Livets Bog, Bind 5, stk. 1812.

Ingen som helst af de kosmiske verdenslove udtrykker nogen som helst ret eller frihed til at hævne eller straffe. Livets Bog, Bind 7, stk. 2440.

I virkeligheden kan man ved hjælp af "angrebsmentaliteten", hvis kulmination vi kalder "selviskheden" eller "egoismen", udelukkende kun opfatte alt, såvel næsten som de "døde ting", som berettiget "materiale" for skabelsen af tilfredsstillelsen af sine egne begær, ganske uanset hvad dette så end bevirker af brutale indgreb i næstens frihed, ret og glæde ved at være til. Artikelsamling 1, stk. 20.6.

At der er væsener, der er blevet optaget i præsteskabet uden at have forstået denne præsteskabets og kirkens virkelige mission og derfor har kastet sig det dræbende princip i vold enten som "frihedskæmpere" eller "landsforrædere", enten som "forsvarere" eller "angribere", forandrer jo ikke kristendommens sande struktur eller Jesu idealer. Artikelsamling 1, stk. 20.36.

Derfor vil enhver interesseret omkring mit åndsarbejde absolut ikke blive pålagt nogen som helst åndelig tvang ud over den, han igennem de kosmiske analyser føler sig selv pligtig til at pålægge sig som betingelser for opnåelsen af den mentale frihed, han netop søger. Artikelsamling 1, stk. 22.6.

Åndsfrihedens struktur er nøglen til indvielsen Artikelsamling 1, stk. 22.7, stykoverskrift.

Som følge heraf vil de interesserede omkring mit åndsarbejde altid tilsammen danne en sag, der urokkeligt, fundamentalt hviler i sig selv, fordi den er selve åndsfrihedens struktur og er således nøglen til opfyldelsen af alle begyndende højintellektuelle forsøges og læsers drøm: "den store indvielse", "det frigjorte menneske" eller "mennesket i Guds billede". Artikelsamling 1, stk. 22.7.

Søren Ingemann Larsen skrev på sin Web-side:

Som det vil være de fleste, der besøger denne side, bekendt, har Martinusinstituttet nu taget retslige skridt med henblik på at hindre adgangen til Martinus' værk her på martinus-webcenter.dk. Disse retslige tiltag retter sig endvidere mod at standse salget af Martinus' originallitteratur i form af de originale genudgivelser af Martinus' værk (såkaldte facsimileudgaver), Kurt Christiansen har udgivet, og som formidles gennem Jan Langekær og Ruth Olsen.

Alle ovennævnte aktiviteter, som Martinusinstituttet hermed ønsker at ramme, er ene og alene betinget af, at Martinusinstituttet ikke selv hverken har ønsket, evnet eller magtet at løfte disse opgaver - på trods af at disse opgaver er i 100% harmoni med Martinus' ønsker og anvisninger.

Det Martinusinstituttet i stedet foretager sig er derimod i klar modstrid med Martinus' ønsker og anvisninger. - Martinus har i utvetydige vendinger ved et væld af dokumenterbare udtalelser, herunder hvad der kommer til udtryk i selve Loven for Martinusinstituttet, gjort klart, at der ikke måtte ændres så meget som et komma i det værk, han efterlod sig. Og alligevel indfører Martinusinstituttet ændringer i originalværket og trækker samtidig de mennesker i retten, som i reaktion på dette og i respekt for Martinus anvisninger udgiver originalværket uden disse rettelser.

Vi står altså i den groteske situation, at rådet for Martinusinstituttet nu ved hjælp af retslige midler - den gamle verdensimpuls' magtmidler - vil hindre den fri adgang til og udbredelse af Martinus' værk i sin originale form, og det eneste logiske formål, det kan have, er, at rådet ønsker at beskytte sine profitinteresser og kontrolmagt ved hjælp af den juridiske ophavsret, de mener, de har til Martinus' værk. Om Martinusinstituttet rent faktisk har denne ret, er stærkt tvivlsomt, eftersom de jo ikke handler efter Martinus' utvetydige anvisninger og retningslinjer.

En af disse anvisninger er i øvrigt, at rådet ikke må benytte sig af retssager med henblik på at beskytte værkets ophavsret. Denne beskyttelse skulle i stedet i følge Martinus bestå i, at man "gjorde det rigtige". Og hvis Martinusinstituttet selv havde

- lagt alt materiale til fri download ud på deres webside
- udgivet Martinus' originale og uændrede værk i topkvalitet til fremstillingsprisen

ville de dermed have undgået denne pinlige sag. For hvorfor skulle andre da gøre det??

Hvis man vil tale om "lovligt" og "ulovligt" i denne sag, er det rådet, der begår noget ulovligt ved at handle i modstrid med Martinus' testamente. Martinus' testaments §3 lyder:

"Det pålægges min universalarving og mine bobehandlere at respektere de optegnelser, jeg efterlader mig vedrørende min bisættelse, opfyldelsen af instituttets formål, administrationen af instituttet, herunder anvendelsen af min lejlighed og villa "Rosenberg" i Klint, og vedrørende eventuelle erindringsgaver."

Så længe rådet således ikke handler efter Martinus' love, optegnelser og dokumenterbare udtalelser, respekterer det ikke Martinus' testamente og begår derved noget ulovligt, og det er netop det, vi reagerer på ved at handle som vi gør.

Kan det være "mere ulovligt" at overtræde en ophavsret, end at administrere denne ophavsret i strid med Martinus' - forfatterens - lovformelige testamente?

Tror rådet virkelig, at det på længere sigt kan leve med at have forsøgt at "beskytte" og "legitimere" sine egne "ulovligheder" ved med den gamle verdensimpuls' magtmidler at retsforfølge personer, der som reaktion mod disse ulovligheder på eget initiativ og af egen lomme har gjort Martinus' originale og uændrede værk tilgængeligt - i fuld overensstemmelse med Martinus' testamente? - Og tror rådet, at disse påståede "lovovertrædere" vil ophøre med at beskytte Martinus' værk og testamentariske vilje, blot fordi rådet truer med en "rets-sag"? - I så fald ville vi jo ikke være meget bedre end rådet selv. Rådet svigter ved åbenlyst og dokumenterbart at handle ulovligt i forhold til Martinus' testamente, og vi ville svigte ved ikke at reagere mod denne ulovlighed.

Ovenstående må være logik for de fleste, som har beskæftiget sig lidt med Martinus' åndsvidenskab, og også for rådet.

Hvordan denne sag videre forløber, får vi at se.

Reflektioner

i anledning af jeres juridiske tiltag mod interesserede i Martinus' åndsvidenskab

Af John Karlsen

Kære Martinusråd.

Det er kommet mig for øre, at I har besluttet at gribe til retslige skridt mod følgende parter for overtrædelse af loven om ophavsret:

- Åndsvidenskabsforlaget
- Kosmologisk Information
- www.martinus-webcenter.dk
- www.det-tredie-testamente.dk
- Livets skole i Åndsvidenskab

Martinus' åndsvidenskab – af Martinus selv betegnet “Det Tredie Testamente” - er efter min mening den største gave til menneskeheden siden Jesus. Den er skænket til hele menneskeheden til fri afbenyttelse, og Martinus Institut har fået den meget vanskelige og vigtige opgave at bevare og tilgængeliggøre denne hellige gave, i uændret form. Fortæl mig det venligst, hvis jeg tager fejl heri.

Af den grund opfatter jeg ikke denne retssag som et internt anliggende for Martinus Institut, det er en sag, der angår alle mennesker på jorden, og det er grunden til, at jeg skriver dette brev som et åbent brev til jer, og jeg har skrevet det på engelsk idet jeg ønsker at så mange mennesker som muligt skal kunne læse det, hvis de ønsker. Jeg føler, at enhvert menneske på jorden har ret til at få sin mening hørt i denne sag.

I am not at all claiming to be right, I might be totally wrong. I am simply offering my deepest feelings about this, and offering the words my heart tells me to write. I do this, because I feel deep in my heart that every single person who is studying The Third Testament has an obligation to contribute in spreading the word about the existence of this great gift, and to do whatever we can to help others with information and access to this gift.

Jeg vil overhovedet ikke påstå, at jeg har ret her, jeg kan tage helt fejl. Det jeg blot gør er at sætte ord på mine dybeste følelser og på, hvad mit hjerte fortæller mig er rigtigt. Jeg gør dette, fordi jeg dybt i mit hjerte føler, at hvert enkelt menneske, som studerer Det Tredie Testamente, har en pligt til at bidrage til at informere om eksistensen af denne store gave, og til at gøre, hvad hver enkelt kan, med hensyn til at hjælpe andre med oplysning og adgang til denne gave.

Jeg tvivler ikke på, at I har den juridiske ret til at beskytte ophavsretten, men én ting er de lokale love på jorden, en helt anden ting er de kosmiske love, som Martinus belærer os om i form af hans åndsvidenskab. I dette tilfælde mener jeg ikke, at de lokale love er vigtige, det er derimod de kosmiske love. Men som sagt, jeg kan tage helt fejl her, men jeg kan jo ikke gøre andet end at følge mit hjerte og MIN forståelse af de kosmiske love, i denne konkrete sag.

Jeg har ikke personlige erfaringer med de andre tre parter i jeres søgsmål, men jeg har haft den vidunderlige glæde i en års tid at opleve personerne bag www.martinus-webcenter.dk og www.det-tredie-testamente.dk.

Det materiale, Søren Ingemann Larsen har gjort tilgængeligt på sin webside, martinus-webcenter, har været mig til uvurderlig hjælp i mine egne studier af Martinus' videnskab. Dette materiale har ført mig til et meget højere forståelse af både videnskaben selv og Martinus som person, og jeg er ham evig taknemmelig for dette, og jeg er ham taknemmelig for det mod, han har udvist, ved at gøre denne information tilgængelig for os, med risiko for at blive mødt med sagsanlæg fra jer. Og I er jo ikke villige til at stille den samme information til rådighed, på trods af at jeg har forsøgt at få den fra jer. Personlig tror jeg, at historien vil vise, at denne vidunderlige mand har gjort et kæmpe arbejde for menneskeheden ved at gøre denne information tilgængelig for os alle.

Hvad angår den anden webside, det-tredie-testamente, har jeg de samme følelser for personerne bag den. Mine henvendelser er blevet mødt med stor kærlighed, varme, accept og interesse. Mine henvendelser til disse mennesker er blevet besvaret med den samme følelse af kærlighed og accept som den, jeg føler kommer fra Martinus, når jeg læser hans vidunderlige ord. Jeg er fuldt ud klar over, at ingen af disse mennesker tjener nogen penge overhovedet på dette, tværtimod udfører de alt dette arbejde gratis og betaler ud af deres egen lomme mange penge, for at denne information kan blive tilgængelig for alle os andre.

Martinus er meget lidt kendt rundt om i verden, og personlig skriver jeg til mennesker rundt om i verden og fortæller dem om eksistensen af denne vidunderlige gave og giver dem oplysning om jeres webside og de to andre.

Jeg er helt sikker på, at I vil sælge mange flere bøger i fremtiden på grund af det informationsarbejde, de udfører. Jeg spørger mig selv, hvad grunden er til at I ønsker at hindre disse vidunderlige mennesker i at gøre dette vidunderlige arbejde, hvad er I bange for, hvilken skade tror I, at de kan gøre Martinus? – For mig har de været en velsignelse, og i mit hjerte ved jeg, at jeg ikke ville være kommet så langt i min forståelse af denne videnskab, hvis det ikke havde været for dem, fordi den information, der har været så vigtig for mig, er overhovedet IKKE tilgængelig på jeres webside.

Jeg købte Martinus' bøger i 1980'erne og har studeret førsteudgaverne af bøgerne. Jeg har også købt nye bøger af jer, men teksten i de nye bøger har I ændret, og teksten i de nye bøger giver mig ikke de samme vibrationer som teksten i de gamle bøger. Måske I vil sige, at ikke har foretaget ændringer i teksten, men det føler jeg, at I har, for efter min mening har I ændret vibrationerne i Martinus' ord, og jeg formoder, at I er klar over, at vibrationerne er meget vigtigere end ordene. Så vidt jeg ved, har ingen af de mennesker, I nu sagsøger, lavet NOGEN ændringer i Martinus' ord, det har kun I gjort, så hvad er det, I er så bange for?

Det virker ikke, som om I ønsker, at folk skal have let adgang til Martinus' originale manuskripter, hvad er grunden til det? – Hvad er der galt med, at Søren Ingemann Larsen publicerer de originale manuskripter, når I ikke er villige til at gøre det selv? – En af de vigtigste budskaber i Martinus' åndsvidenskab er åbenhed, vigtigheden af at gøre absolut al information tilgængelig til folk, uden censur, så hvorfor er det forkert at gøre denne information tilgængelig? – Hvorfor er I ikke glade for, at han gør det for jer, når nu grunden til, at I ikke selv gør det, er mangel på tid? – Hvad er I så bange for? – Hvorfor er I ikke villige til at lade de mennesker, som ønsker det, få adgang til de uændrede bøger af Martinus, såsom de bøger jeg købte i 1980'erne, og de originale manuskripter?

– Hvorfor er I ikke villige til at lade disse mennesker sælge bøger med den uændrede tekst, når I ikke er villige til at gøre det selv? – Har vi ikke alle ret til at få adgang til at læse de uændrede bøger, hvis vi ønsker det, og hvis nogen er villig til at trykke og sælge dem? – Hvorfor er I ikke glade for det? – Jeg går ud fra, at begrundelsen for, at I ikke ønsker at sælge de uændrede bøger selv, er, at I tror, at folk ikke vil have dem, så hvorfor er I bange, for hvis folk ikke vil have dem, vil disse bøger jo ikke kunne sælges, og hvis det skulle vise sig, at folk GERNE vil have dem, så kan I jo bare begynde at sælge dem selv, og så vil de andre jo blot ophøre med at sælge dem. Den eneste grund til, at de sælger dem, er, at I ikke gør det selv, så hvad er I dog bange for?

Jeg er sikker på, at I har de bedste intentioner med det, I gør, og jeg er helt bevidst om, at jeg kan tage fejl. Jeg prøver ikke på at fortælle jer, hvad I skal gøre, det eneste, jeg gør, er at fortælle jer, at ud fra min forståelse af Martinus' åndsvidenskab forstår jeg ikke, hvorfor I

handler, som I gør, for mit hjerte siger mig, at det I gør, ikke er i harmoni med kernen i Det Tredie Testamente. Jeg vil anmode jer om som kære søster- og brodersjæle at give jer tid til at lytte til alle interesserede i denne videnskab i dette spørgsmål og først derefter tage en endelig beslutning fra jeres hjerter. I har et stort ansvar overfor hele menneskeheden, og jeg er klar over, at den opgave, I er blevet betroet, ikke er let, og jeg er sikker på, at I har hele jordens menneskehed i jeres hjerter, når I tager den endelige beslutning i denne sag. Jeg sender jer min dybeste kærlighed og beder til, at I vil blive vejledt til den beslutning, der vil tjene os alle bedst, ligegyldig hvad den beslutning så end måtte være.

Jeg vil give personerne bag de to websider min tilladelse til at offentliggøre dette brev, hvis de ønsker det. PS! Vær venlig at korrigerer mig, hvis jeg har fremsat ukorrekte påstande i dette brev, og hvis det er tilfældet, vil grunden være, at jeg taler mod bedre vidende, og jeg vil med glæde give en undskyldning og offentliggøre en berigtigelse.

Jeg håber, at I vil have forståelse for min reaktion og ærlige følelser, selv om I måske ikke er enige, og jeg håber, at I forstaar, at dette brev er skrevet med de bedste hensigter, og jeg vil respektere jeres endelige beslutning, uanset hvad den er.

Jeg vil gerne slutte dette brev med en "dialog", jeg have lige før jul sidste år:

Hvordan finder jeg dig, Gud?

Gud, er du der?

– Jeg er overalt.

Men hvor kan jeg nå dig?

– Overalt.

Men det er så svært at finde dig.

- Noget må blokere i din bevidsthed.

Hvad er det, der blokerer i min bevidsthed?

– Opfattelsen af at jeg ikke er der.

Hvor?

- Overalt.

Men hvad vil det sige?

– Vi er alle en.

Er jeg dig?

- Ja.

Er min næste dig?

– Ja.

Men jeg behandlede min næste dårligt i går; var det dig?

– Ja.

Åh, kan du tilgive mig, det var jeg ikke klar over.

– Det vidste jeg da godt, at du ikke var, og du er altid tilgivet, for der er intet at tilgive.

Hvordan skal det forstås?

– Hvordan ville du kunne se lyset uden mørket?

Åh, nu kan jeg se det.

Med min dybeste kærlighed og respekt

Ejnar Hjorth Skrev:

Åbent brev til:

Willem Johannes Kuijper
Liesel Lind
Per Jan Neergaard
Trine Möller
Jacob Kølle Christensen
Peter Bendtsen

Kære venner i Instituttets råd.
Her er endnu et aspekt i Jeres retsag.
Tror I virkelig, at en vunden retsag kan stoppe den aktivitet, som Den Nye Verdensimpuls' mange idealistiske kristne helt uegennyttigt udøver?

Selv om Romerriget, med de groveste midler, prøvede at undertrykke kristendommen og forfølge de kristne, så var det forgæves.
Der blev, i al hemmelighed, holdt møder i katakomberne, de hellige skrifter blev skrevet af og hemmeligt omdelt.

I kan ikke, selv med hjælp fra det verdslige retsma-skinereri, stoppe udbredelsen af Martinus' ægte skrifter.
– Selv om I vinder over "ophavsretskrænkerne", så vil der alligevel blive holdt studiemøder, hemmeligt, og skrifterne, som findes i alles computere, vil hemmeligt blive printet ud og givet videre.

Man må så "gå under jorden", men stoppe dem kan I ikke, tværtimod.
Forfølgelse giver øget sammenhold, og ekstra fremgang, som det skete for de kristne i Rom.
Kan I virkelig forestille jer Martinus i en situation, hvor han ville sige: "Hvis jeg skal forliges med jer, så skal I også give mig 650.000,00 kr. + renter."?

Jeg håber, at I vil stoppe den retssag og finde en samarbejdsform, som I kan være bekendt.

De bedste ønsker for Jer
fra Ejnar Hjorth

MARTINUS:

JEG ANKLAGER ingen

"Livets Bog"... bliver (ikke) et Angreb på nogen eller noget, men derimod et universalt Defensorat for alt og alle og således i Harmoni med Livets virkelige Facit ...
"At elske sin Næste som sig selv". KOSMOS nr. 1, 1933.

"...alle de, som på Basis af deres naturlige Anlæg er nødsaget til at være mine Modstandere, (vil) i Virkeligheden være *mine Medarbejdere*, og der vil i dette Tilfælde, ligesom i alle andre af Livets Tilskikkelser, *ikke være noget som helst Grundlag for at gengælde eller svare på nævnte Væseners Intolerance med et af Intolerance fremkaldt Gensvar, men derimod absolut ene og alene kun være et fuldt og fast Grundlag for et af Kærlighed frembragt Gensvar i Form af en vejledende og hjælpende Hånd*". LB I, 14.

"Den Tolerance og Sympati, som vil blive enhver Læseres eller Studerendes Holdning til Livets Bog til Del ... er givet Udtryk i de efterfølgende Linjer.

... Livets Bog... kan ikke eksistere uden at udgøre *et eneste stort Forsvar* for Læseren overfor alle dem, der måtte komme til at fremtræde som hans Anklagere."
LB I, 19.

Jan Langekær skriver:

Kære Christer,
Tak for din henvendelse.

Om man kan lita/stole på Instituttet? spørger du

Godt spørgsmål. Mange, som ved besked, om hvad der virkelig foregår, vil ganske sikkert svare klart nej.

Kære Christer, jeg vil her prøve at besvare dit spørgsmål:

Willy & Co... ledelsen af Martinus Instituttet

Martinus ånd, næstekærlighedens ånd, findes tilsyneladende ikke længere på Martinus Instituttet. Det bliver et klart faktum i disse dage. Lige nu er det ånden fra Willy & Co., som hersker.

Og det er bestemt en helt anden ånd end Martinus ånd. Nu er det tilsyneladende krigsånden (retssager) der hersker. Martinus Instituttet truer 4 gratisarbejdende mennesker; 2 pensionister, 1 arbejdsløs, og mig, med hårde pengestraffe.

Martinus Instituttets krigserklæring/anklageskrift

Lige nu har Martinus instituttet afsendt en krigserklæring ved at lade, én af Danmarks dyreste advokatfirmaer KROMANN & REUMERT, afsende et anklageskrift (som mindst har kostet 100.000,- måske 200.000,- at skrive, siger fagfolk). Desuden forlanger Martinus Instituttet 693.270,- i erstatning plus advokatsalærer,

af Den Nye Verdensimpuls, Åndsvidenskabsforlaget, Fonden Det Tredie Testamente, LIVETS SKOLE i åndsvidenskab, og www.martinus-webcenter.dk (god idé at læse den og downloade den inden den lukkes af Martinus Instituttet.) Vi skal bare indrette os efter deres anklageskrift, tie og samtykke, og lukke og slukke for stort set alle vores aktiviteter. Vi arbejder uegennyttigt, dag og nat og stort set al vores fritid, med ulønnet arbejde (som ville svare til ca. 10 millioner, over de sidste 10 år.)

Konsekvenserne af Martinus Instituttets anklage

Martinus Instituttets forlanger erstatninger, advokatgebyrer og straf, i enkeltbeløb:

- Ruth Olsen, Den Nye Verdenimpuls skal betale 125.000,- plus renter plus beslaglæggelse
- Jan Langekær, Fonden Det Tredie Testamente skal betale 125.000,- plus renter plus beslaglæggelse
- Søren Ingemann, www.martinus-webcenter.dk skal betale 93.750,- plus renter plus beslaglæggelse
- Kurt Christiansen, Åndsvidenskabsforlaget skal betale 350.000,- plus renter plus beslaglæggelse.

Det er en meget stressende sag for alle implicerede, og specielt for Kurt Christiansen som netop i denne weekend har haft indbrud i sit kontor i Vanløse. Kurt var ikke hjemme. "Det er det mest mærkelige indbrudsforsøg vi nogensinde har set" udtalte sikkerhedsfirmaet. Tyvene var helt klart gået efter Kurts computer. Tyvene havde ikke stjålet noget, var gået forbi åbne skuffer med penge, store dyre scannere og 2 store utroligt kostbare computerskærme og værdifulde antikviteter. Martinus Instituttets krigserklæring og anklageskrift vil også ramme pensionist Ruth Olsen utrolig hårdt med hendes magasin DEN NYE VERDENSIMPULS.

Endvidere ønsker Martinus Instituttet at lukke filolog/sprogforsker Søren Ingemanns hjemmeside www.martinus-webcenter.dk.

Søren Ingemanns hjemmeside er den eneste side som viser de originale, uændrede sider. Søren's hjemmeside som benyttes meget bl.a. af udenlandske oversættere, som ikke helt stoler på Martinus Instituttets hjemmeside med de (ulovligt) ændrede værker af Martinus.

De originale, uændrede Martinus bøger vil sandsynligvis nu blive beslaglagt/konfiskerede og brændt. Hvis du mangler nogen så er det nok sidste udkald for at købe disse. Tag hellere beslutningen i dag, end i morgen. Det kan snart være for sent.

Altså, disse fine smukke bøger, i hardcover med guldtryk, og oplysnings- og informationsmateriale for i alt yderligere ca. 1.000.000,- vil blive konfiskeret og brændt. Oplysnings- og informationsarbejdet om Det Tredie Testamente vil på den måde blive sat tilbage

på det vågeblus, det var på, før 2003, hvor vi for alvor begyndte at tage fat på den informationsopgave om værket, som Martinus Instituttet ikke havde løst, nemlig at informere om Martinus værk under det rigtige navn Det Tredie Testamente.

De originale, uændrede Martinus bøger og uegennyttigt, gratis oplysnings- og informationsarbejde

Det vi gratis har lavet de sidste 10 år ville have kostet ca. 10 millioner hvis det skulle have været normalt betalt, i erhvervslivet. I disse 10 år har vi lavet ikke mindre end 100 udstillinger, og dannet 5 nye studiekredse i Danmark, og sælger nu ca. 1.000 af Martinus originale, uændrede bøger om året.

De interesserede vi møder ønsker kun at købe de originale bøger. Mange "gamle" åndsfolk fortæller os, at de ikke vil købe Martinus Instituttets ændrede værk. Der er, landet over, nu skabt stor bevidsthed om, at Åndsvidenskabsforlaget ved Kurt Christiansen er den eneste som tilgængeliggør de originale og uændrede bøger af Martinus værk Det Tredie Testamente – og dette til kostpris. Martinus Instituttets er 3-4 gange dyrere, og er ændrede versioner (ordændringer, tegnsætningsændringer, retskrivningsændringer, sideændringer, titelændring mm.)

Martinus Instituttets krigserklæring og anklageskrift vil betyde beslaglæggelse af lageret af de eneste originale, uændrede Martinus bøger, som overhovedet stilles til rådighed for interesserede, til kostpris.

Det samme gælder det meste af det, som Fonden Det Tredie Testamente & LIVETS SKOLE i åndsvidenskab i Brøndbyøster landsby, har på lager af gratis oplysnings- og informationsbrochurer, og undervisningsmateriale. Beslaglæggelse og konfiskation og afbrænding vil blive resultatet af Martinus Instituttets krigserklæring mod det frie initiativ.

Du er velkommen til at besøge LIVETS SKOLE i åndsvidenskab til sæsonens sidste foredrag, med Vagn Noah, søndag den 7. april 2013 fra kl. 13-15. Gratis adgang.

Vi ved jo alle, når vi skal være ærlige, at Martinus værk skulle bevares uændret som det foreligger fra hans hånd. Det står jo i Martinus Instituttets love af 25. maj 1982. Og vi ved at Martinus sagde, at der "helt ufravigeligt kun må ændres noget hvis jeg selv (Martinus) er til stede." Og til Rolf og Birthe Lapenna, og Ingrid Okkels, Tage Buch og mange flere sagde han, at der ikke måtte ændres så meget som et komma.

Hvis det vil lykkes Martinus Instituttet, at få magt som de har agt, nemlig at udradere os totalt, så vil rigtig mange positive tiltag stoppe, med omgående varsel. Du må godt sende denne e-mail videre til dem som måtte have interesse i denne ulykkelige sag.

Kærlig hilsen

Jan Langekær 2015 7811 www.livetsskole.info www.det-tredie-testamente.dk

PS! Du kan læse de åbne breve til Martinus Instituttet på Facebook: Originalværket Det Tredie Testamente – Martinus åndsvidenskab (skrevet præcist sådan) og på Søren Ingemanns hjemmeside www.martinus-webcenter.dk

Åbent brev til Rådet

Att.

Willem Johannes Kuijper

Liesel Lind

Per Jan Neergaard

Trine Möller

Jacob Kølle Christensen

Peter Bendtsen

Jeg er blevet bekendt med at rådet nu truer med en retssag mod de såkaldte ”pirater”.

I skriver på Instituttets hjemmeside under Nyheder/Rådets retslige skridt:

”For at give krænkerne en sidste chance til at ophøre med omtalte aktiviteter uden indblanding af retslige myndigheder; har Kromann Reumert udfærdiget en stævning, som er sendt til de involverede med en meddelelse om, at med mindre disse anerkender Martinus Instituts eneret, accepterer at ophøre med deres krænkende virksomhed og udleverer de omtalte værker; vil stævningen blive indgivet til retten”.

I glemmer vist lige her at nævne at jeres forligstekst kræver minimum 700.000.- + renter for at I er villige til at droppe sagen, så den der ’sang’ om ”ikke at ville ønske at straffe nogen” klinger jo ret hult her!

Med sådan et exorbitant beløb er det jo mere end tydeligt for alle, at rådsmedlemmerne her ønsker at straffe deres ’modstandere’ maksimalt ved finansielt at forkrøble dem, så de for fremtiden kan blive sat permanent ud af spillet. Det er også klart for enhver at med sådan et højt sat forligsbeløb, så har de anklaget igen andre muligheder end at gå ind i en opslidende retssag. Dette er dybt beklageligt og vil helt sikkert blive aldeles skadeligt for Martinus sag og dens historie.

Må jeg lige minde jer om hvad Martinus mener om retssager:

Vi skal ikke optræde med retssager og sådan noget. Det er ikke på den måde vi skal beskytte os. Citat Martinus (rådsmøde 1974)

Vi skal ikke til at lave retssager. Så kommer vi jo ingen vegne. Så er vi ikke det endelige. Citat Martinus (rådsmøde 1974)

Det er jo noget underligt noget at skulle føre retssager om åndelige ting. Vi skal jo gå foran med, hvad der skal gøres. Citat Martinus (rådsmøde 1980)

I skriver følgende:

”Salg af kopiudgaver kan skade Martinus Institut’s økonomi og dermed Instituttets fundament for fortsat at leve op til sine formål: at bevare Martinus’ samlede værker, som de foreligger fra hans side, at oplyse om disse værker og at gøre værkerne tilgængelige for interesserede via publicering, oversættelse og undervisning på betryggende måde, samt at yde tilskud til aktiviteter, der fremmer disse formål. Fravalg af retslige skridt kan betyde, at ophavsretten undergraves. Det vil betyde, at Martinus Institut ikke kan forhindre andre krænkelser, og én følge heraf kan blive, at andre kan ændre indholdet af Martinus’ værk og dermed forfalske Martinus’ åndsvidenskab uden at Martinus Institut har mulighed for at beskytte værkerne».

Det er trist hvis jeres bevæggrunde er baseret på overvejelser omkring økonomi og ikke moral, men mht til Instituttets økonomi, så skrev jeg sidste år en artikel ”De idealistiske fondsuddelinger” bragt i DNV <http://www.nyimpuls.dk/dnv-online.html> 3-2012 side 32-34

Skulle rådet ikke selv feje foran egen dør, før I begynder at beskylde andre for at «undergrave Instituttets økonomi»? Så længe de nuværende rådsmedlemmer kan sidde og uddele fondsmidler fra Ideal-fonden til hinanden - eller hinandens kærester - så burde det altovervejende fokus på at rydde op i økonomien være en intern opgave på MI og ikke hovedløst jagten andre udenfor MI’s mure, som endda arbejder non-profit og ulønnet.

En anden ting I bør grundigt overveje er, at Instituttets copyright på Martinus samlede værker udløber allerede om 38 år og det er ikke meget der tyder på, at dette at udgive Martinus bøger de næste 38 år - såvel som de sidste 38 år - har været eller vil blive nogen overskudsforretning. Hvorfor er det nu at Borgens forlag ikke længere udgiver værkerne? Det var jo af den simple grund at de ikke solgte nok bøger og tilmed forlangte 75.000.- pr år blot for at opbevare bøgerne.

Jeg vil ikke her gå ind i problematikken omkring jeres "bekymringer" mht, at der måske i fremtiden er folk der kunne finde på at "forfalske eller ændre i værkerne", men det er der jo ikke tale om i denne (rets)sag. Derudover vil jeg lige påpege, at det i dag er utroligt svært, for ikke at skrive direkte umuligt, at hævde sin copyright på Internettet, da alle der vil kan dele via torrent-sites. Når selv ikke de største Hollywood selskaber med assistance fra de dyreste advokater IKKE har kunnet nedlægge "The Pirate Bay" og lignende dele-sider på Internettet, hvordan tror I så selv Kromann Reumert vil løse den opgave for Martinus Instituttet!?

Martinusrådet har med deres beslutning bevist at de ikke længere bør betros med Martinus interesseredes arv og gaver, for det store flertal blandt Martinus interesserede ønsker bestemt IKKE at deres doneret penge skal gå til et dyrt advokathus, som endda skal bekæmpe de folk der arbejder gratis og non-profit for sagen. De eneste der kommer sejrende ud af sådan en retssag, det er og bliver advokaterne der griner hele vejen til banken..

Nu sigter rådet så efter at en jurakyndig person, med blikket stift rettet mod forretningsverdenens betingelser og regler/love for overlevelseskamp i det pulveriserende erhvervslivs, skal afgøre denne uenighed. Hvordan mon det harmonerer med Martinus klare udmeldninger om at "vi er ikke en forretning, vi er en moral" - for ikke at nævne hans talrige påbud i mod at føre retssager.

Med håb om I vil reflektere over disse tanker..

Venlig hilsen

Thorsten Dreijer

Olov Fahlander, Martinus Center Linköping skriver åbent brev:

Som "tilfældigt" fik jeg i dag et brev vedr. relationen mellem Martinus Institut og Jan Langekær. MI hævder tydeligvis sin ophavsret og anvender nu juridiske midler til at forhindre JL's stræben for at udbrede Martinus' skrifter i faksimileudgaver til en billig pris. Jeg ser det som meget uværdigt af MI, for deres opgave skal være at støtte udbredelsen af Martinus' tanker og ikke forhindre det.

Det giver udtryk for en primitiv indstilling til Martinus' værk, baseret på ejendomsret og kontrol. De lever med en forestilling om, at de dermed vil forhindre at værket forfalskes. De anvender deres position til at monopolisere og forhindre det frie ord, på samme måde som det sker rundt om i verden i dag, i lande som vi ikke anser for at være "frie" og hvor der ikke hersker ytringsfrihed.

Martinus' syn på mennesket var det stik modsatte og mente, værket frit skulle udbredes til alle og enhver. Man kan spørge sig selv, hvorfor muligheden for JL overhovedet opstod? Hvorfor har MI ikke allerede gjort det, JL gør? I så fald var hans virksomhed jo unødigt, og denne tvist havde ikke behøvet at opstå. Svaret er, at MI har haft en tilbageholdende indstilling overfor at sprede Martinus' tanker og holder på en konservativ måde udviklingen tilbage i verden. Dette var aldrig Martinus' udtalte hensigt med værket.

Jeg mener derfor, at Martinus Institut snarest bør tilbagekalde alle anklager mod Jan Langekær og give ham fuld anerkendelse. De bør i stedet samarbejde med alle de personer, som vil sprede Martinus' tanker. En sådan udbredelse bør baseres på et velvilligt ønske om at gøre Martinus' visdom verdensomfattende og bygge på tillid til alle personer, som har dette ønske.

De skal ikke bygge på mistro, som i dette tilfælde. Skulle den situation opstå, at nogen "forvandsker" Martinus' tanker, så vil en sådan situation altid løses gennem de karmiske virkninger, der har direkte virkning på udviklingen, i stort og småt.(oversat fra svensk af Ruth O.)

Hanne og Nils Hulgaard skrev:

Til Martinus Institut

marts 2013

Det er en helt utrolig ubehagelig energi, der nu hersker omkring Martinus Sagen.
Hvad er meningen? Hvorfor al den vrede? Hvorfor ikke tale sammen?

Her er nogle punkter, vi undrer os over:

1) På Martinus Instituts (MI) hjemmeside står der, at MI har taget retslige skridt over for krænkere af ophavsretten til Martinus' værk – hvem er disse krænkere?

2) På MI's hjemmeside står der bl. a. at Instituttets ønske er "at leve op til sine formål: at bevare Martinus' samlede værker, som de foreligger fra hans side". Hvordan kan man så med god samvittighed rette, ændre og revidere værkerne?

3) Ud fra ovenstående punkt 2, burde MI så ikke tage retslige skridt mod MI?

4) I en studiegruppe, hvor nogle har de ændrede udgaver og nogle de originale udgaver, giver ændringerne som eksempelvis den forskellige sidenummerering unødigt besvær.

5) Martinus Institut henviser til at vi må købe Livet Bog antikvarisk, hvis vi vil have de originale udgaver.

6) Det grumsede lærredsbind på Det Evige Verdensbillede V (DEV V) er ikke særlig kønt – æstetik burde være i højsædet her. Smudsomslaget er vældig pænt.

7) Det er ikke hensigtsmæssigt for studiegrupper, at vi ikke kan købe DEV V's symboler som løse symboler til studiebrug.

8) Ligeledes er det heller ikke samarbejdsvilligt for Sagens udbredelse, at vi ikke kan købe symbolerne på DVD til brug i projektor.

9) MI burde bruge megen energi på at støtte opstart af nye studiegrupper og understøtte eksisterende grupper med råd og dåd.

10) DEV IV og DEV V samt Den Intellektualiserede Kristendom er jo ikke godkendt af Martinus og vi

synes det er meget forkert, at kalde disse Det tredje Testamente, og dermed forsøge at inkludere dem i de værker, som Martinus omfattede med betegnelsen Det Tredie Testamente.

11) Når vi på MI's hjemmeside læser om ophavsretten for Martinus' værk Det TREDJE Testamente fornemmes det som en spændetrøje – der er ikke megen bevægelsesfrihed her. Hvordan vil ophavsretten lyde for Martinus' værk Det TREDIE Testamente?

Vi synes faksimile udgaverne er smukke bøger – vi får lyst til at læse i dem. I faksimile udgaverne af DEV I, II og III er symbolerne gengivet med de helt rigtige farver, der er klare og smukke.

I må fortælle os, hvordan vi kan få genoprettet respekten for Martinus Institut – som vi i øvrigt mener, gør et stort arbejde.

Med venlig hilsen
Hanne og Nils Hulgaard

Flere åbne breve.

Martinus Instituttet
Mariendalsvej 94-96
2000 Frederiksberg C

Dragør, den 16. marts 2013

Kære Rådet for Martinus Instituttet.

Det er med stor beklagelse at jeg ser at De vil anlægge sag imod diverse personer på baggrund af en påstået krænkelse af en ophavsret De hævder at have til alt, hvad der findes af materiale fra Martinus' hånd.

Jeg kan se at de såkaldte 'piratkopier' er faksimiler af de oprindelige tekster fra Martinus' hånd. Altså i fuldstændig overensstemmelse med Martinus' ønsker og besked til eftertiden om at der **IKKE** måtte rettes så meget som et komma i hans værker. Martinus sagde også at hans værk Livets Bog, senere omdøbt til Det Tredie Testamente skulle arves af jordens befolkning uden at nogen skulle profitere derpå. Husk på at Martinus sagde at 'Sagen' skulle hvile på gaveprincippet!

Salget af de såkaldte 'piratkopier' sker til ren kostpris, læs: der fremkommer ingen profit!

Da det således er muligt at erhverve Martinus' værk til en overkommelig pris vil der selvfølgelig være mange flere mennesker der har råd til at købe værket. Alle der læser værket kan videreformidle indholdet til andre interesserede så det virker som ringe i vandet.

Igen efter Martinus' ønske.

Jeg ved at alle de 'truede' personer er uselviske, ulønnede, dybt engagerede og gør et fantastisk arbejde for sagen. Ildsjæle er ikke en for stærk betegnelse.

Hvis jeg skulle købe de 7 bind af Dem, ville jeg for det første nok ikke have råd, jeg ville sikkert heller ikke få 'den ægte vare' da jeg også ved at teksten er blevet 'rettet til', stik imod Martinus' klare besked om at der IKKE måtte rettes i hans værk. (Tænk lige den tanke til ende at 'velmenende' personer bliver ved med at rette i teksterne i kommende udgaver af Det Tredie Testamente, så vil Martinus' værk komme at indeholde lige så mange vildledninger og misforståelser som vi allerede ser i vores Bibel, hvor bl.a. tanken om reinkarnation blev fjernet for længe siden, - det vil da være katastrofalt ikke sandt?)

Hvis jeg ikke kan købe de originale værker hos Rådet i Martinus Instituttet, hvor skal jeg da henvende mig? Martinus er jo blandt os 'i ånden' og jeg tror ikke at han

billiger at hans værk nu trues med ikke at komme ud til så mange mennesker som muligt, jeg tror bestemt heller ikke han billiger at nogen har rettet i hans værk, allersidst tror jeg at han bliver ked af at udbredelsen af hans værk bliver forsinket, for ikke at sige saboteret.

Jeg håber ikke at det hele drejer sig om penge? Husk på at Martinus selv siger at vi skal miste pengene i den nye verdensorden.

Jeg beder Dem mindeligt til at droppe anklagerne mod de personer/selskaber/foreninger som De agter at sagsøge, det vil være en næstekærlig handling.

Det ville være dejligt at få en kommentar fra Dem, så jeg kan blive lidt klogere, gerne til min e-mail, det sker uden omkostning for Dem.

Med venlig hilsen

Jens K. N. Petersen

Til Rådet for Martinus Instituttet.

Det er med undren jeg læser nyhedsinformationen fra Rådet på instituttets hjemmeside.

Det er uforståeligt, og usympatisk, og alle Jeres argumenter bliver jo til skamme, da ophavsretten inden for en overskuelig årrække alligevel frigiver hele Martinus værk.

De mennesker, der seriøst, og uden nogen som helst form for fortjeneste, har fulgt Martinus ønske om, at hans originale værk bliver kendt af så mange som muligt, forsøger I nu at få stoppet.

Jeg vil også forsøge at få stoppet Jer.

Så venligst stop op, og tænk Jer om en ekstra gang.

Mvh. **Astrid Pålsson.**

Citater fra Samarbejdsstrukturen og rådsmødereferater

Samlet af **Søren Jensen**, ”Stiftelsen”, Göteborg

Herunder kommer først nogle afgørende citater fra Samarbejdsstrukturen i den nyeste udgave.

Dette er Rådets egen samling af retningslinjer, som man vil have at sagen skal følge.

OM FRIHED:

s. 59: ”Frihed for de mange mennesker, der læser og skaber kontakt rundt omkring i verden. De sidstnævnte har ”frit spillerum”.”

på side 11: forklares at det er helt frit at oprette skole, studiekredse etc.

OM COPYRIGHT OG BØGER:

s. 61: ”Beskyttelsen af vores arbejde ligger i, at tingene bliver lavet rigtigt ud fra retningslinjerne i mine analyser.”

s. 31: ”Sagen er skabt og bøgerne er kommet ud, og så er de givet til verden.”

s. 29: ”det som er pengespørgsmål og lønspørgsmål andre steder, det er moralspørgsmål hos os. Det er det vi lever for.”

s. 11: ”Hovedprincippet i arbejdet inden for sagen er frivillighed baseret på gaveprincippet.”

s. 43: ”Jeg er kommet ind på, at vi ikke selv skal trykke bøgerne”.

s. 52: ”Vi er jo ikke forretning”:

s. 109: ”Vi kan ikke tage hensyn til forretning. Vi kan slet ikke bruge de principper.”

s. 49: ”Vi skal ikke drive erhvervsvirksomhed”.

s. 100: ”Jeg mener ikke, at Livets Bog skal monopoliseres, men vi lever i en verden, hvor mennesket ikke er færdigt, og der er vi nødt til at beskytte vores ting.”

s. 114: ”Det er min mening, at bøgerne skal være så billige, som det overhovedet kan lade sig gøre. Der skal ikke

tjenes penge på det, men selvfølgelig skal det gå rundt.”

s.69: ”rådet skal ikke have herredømme over nogen”

s. 95: ”Martinus mener i øvrigt, at der næppe er grund til at rette noget som helst.”

s. 94: ”Der må ikke uden Martinus samtykke foretages ændringer i bøgerne eller i det, han har skrevet.”

s. 94: ”Hvis noget er skrevet primitivt, så skal det blive stående primitivt. Folk må gerne se, at jeg ikke er særlig belæst.”

s. 95: ”Det blev fastslået som helt ufravigeligt, at der ikke må foretages rettelser, heller ikke ved oversættelse, uden Martinus medvirken.”

s. 39: ”Bevare Martinus’ samlede værker uændrede, som de foreligger fra hans side”.

s. 92: ”Men den udviklede eller fremskredne sandhedssøger er ganske anderledes indstillet. For ham er stilen, rytmen, trykfejl e.l. Ganske underordnet.”

(CITAT FRA DEN GAMLE STRUKTURBOG s. 103: ”Originalmanuskripterne er de autentiske tekster. Eventuelle fejl i bøgerne i forhold til disse originaler må rettes”.)

OM UFÆRDIGE MANUSKRIFTER:

s. 94: ”de må højst udgives i ufuldstændig form” (Hvordan passer det med DIK og DEV 5?)

s. 78: "Ligeledes ønsker Martinus, at foredragsholderne afholder sig fra at anvende og forklare de af hans symboler, som han ikke selv har forklaret skriftligt." (Betyder det at man har sendt en stævning til Ole Therkelsen? Hans foredrag om symbol 45-77 findes på youtube?)

OM MORAL OG RETSAGER:

s. 29: "Der skal ikke være det mindste, som andre mennesker kan blive kede af" (Hvordan passer det med stævning og disse høje strafbeløb?)

s. 28: "Indenfor MI skal "herske en ånd der absolut kun ser det lyse, det gode og kærlige i enhver".

s. 44: "vi netop afskaffer alt det ukosmiske".

s. 46: "Strukturen må i sig selv være analyserne. Det er dem der dikterer. Og det må være den absolutte næstekærlighed."

s. 52: "Analyserne er noderne kan vi sige. Det er noderne man skal spille efter."

OM FRIHED:

s. 43: "Alle de mennesker der nu støtter sagen, er ikke bundet af noget som helst." (Hvorfor vil MI så binde dem?)

s. 42 "Vi skal ikke lave nogen verdensorganisation" (Hvordan det hvis man skal kontrollere copyright og godkende initiativer og brug af tekster verden over?)

s. 25: "I den nye kultur skal man lære at finde sig i alting". (Hvordan passer det med straffebeløb?)

OM UDSILLINGER MM:

s. 121 "det sammen med hvert udstillet symbol skal være en symbolforklaring"... "disse symbolforklaringer skal være godkendt af rådet". (Det var jo derfor vi lavede symbolkataloget. Og da MI havde læst det kom de med nogle kommentarer som alle uden undtagelse blev taget til efterretning, fx ændredes forklaringen til symbol 31 helt.)

s. 118 foreslås udstillinger på biblioteker. (Det har Fonden og stiftelsen gjort.)
Der foreslås desuden udarbejdelse af pressemeddelelser. (Det har vi også gjort fra starten af.)

s. 117 om oplysningsvirksomhed: "Det sker dels direkte

fra Institutet og dels fra aktive interesserede på deres helt eget initiativ." (Det er jo det der er sket.)

s. 119 står der at MI skal have et passende informationsmateriale. (Men det fik de jo aldrig og derfor blev det så udarbejdet udenfor MI.)

s. 101: "Det er tilladt både at bruge citater og vise symboler i foredrag og undervisning"

IDEALFONDENS FORMÅL S.39:

Bevare Martinus samlede værker uændrede som de foreligger fra hans side

Oplyse om disse værker

Gøre værkerne tilgængelige for interesserede, bl.a via publicering, oversættelse og undervisning

Yde tilskud til aktiviteter, der fremmer de nævnte formål

(Samtlige disse punkter har Fonden og Stiftelsen beviseligt varetaget. MI har derimod forsøgt at beskatte dette arbejde istedet for at yde tilskud.)

OM RÅDET SELV:

s.71 "man skal ikke blive siddende i rådet, det er ikke gavnligt. Nogle mennesker har en vældig evne til at få andre til at holde med sig, og så får de magt."

OM SELVE BOGEN SAMARBEJDSSTRUKTUREN:

s. 13: "Samarbejdsstrukturen indeholder efter rådets bedste vurdering og overbevisning alle de citater bla. Fra rådsmøderne, som har betydning til formålet". (Men hvordan passer det med de følgende citater som rådet havde kendskab til:)

M 2 Det er nemt nok at lave noget med love og

ting, og værsgo, det skal alle;K men det skal vi jo ikke. Vi skal ikke beskyttes ved love eller noget. Vi har beskyttelse i at det bliver lavet rigtigt.

M 3 De skal lære at tænke selv. Og derfor er der ingen love og principper "C det har vi ikke noget af.

H 2 Hvis det skal laves som love, kan det ikke laves uden at være en slags diktatur. Det er frivilligt alt sammen. Der er ikke anden vej.

O 5 Sagen skal være et eksempel for sine medarbejdere. Det kan den ikke være hvis den benytter gammeldags metoder.

H 10 Der er ikke noget højere end alkærligheden og den må komme til syne i alle foretagender

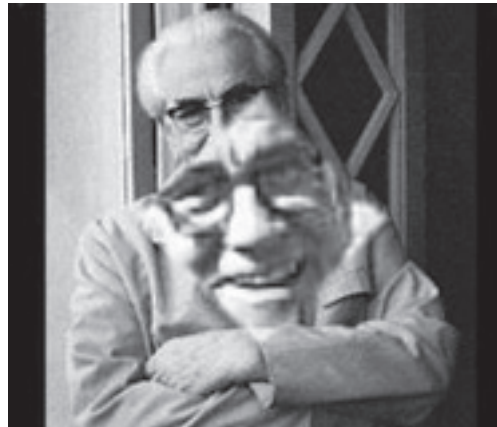
O 7 Rådet er faktisk kun en vogter af alkærligheden

(Citaterne er hentet fra en afskrift af Martinus egne udtalelser på rådsmøder. Deraf numrene som henviser til de bånd citaterne stammer fra.)

KAN DET TÆNKES AT UDVALGET AF CITATER I STRUKTURBOGEN ER SAMMENSAT FOR AT VÆRE ET MAGTREDSKAB FOR RÅDET?

De mange citater om copyright kommer alle fra rådet selv efter Martinus død og forsøges således legitimeret som hans egne ord og hensigt. Ligeledes vælger man (istedet for de citater der er valgt fra) at have følgende citat med hele to gange i bogen:

S. 63 og s. 73: "Vi skal have det sådan at rådet bliver værnet. Det kan jo ikke være sådan at man pludseligt kan træde op imod rådet."

Annette Skov skrev:

Kære Rådsmedlemmer

At jeg har valgt at kopiere nedenstående artikel fra Instituttets egen hjemmeside er, fordi indholdet af den er særdeles relevant i forhold til den eventuelle retssag, som Rådet står i begreb med at iværksætte.

De anklagede har (uden økonomisk gevinst) arbejdet i stor kærlighed med udbredelsen af budskabet om Martinus Åndsvidenskab - Det Tredie Testamente, og de har således i høj grad vist sig som tjenere af Sagen. Og mange mange mennesker har oplevet stor glæde og taknemmelighed ved at kunne købe faksimile udgaven.

Adskillige mennesker er klar over, at der i Instituttets love § 3 stk.1 står følgende:

«Bevare Martinus værker uændret, som de foreligger fra hans side.»

Netop § 3 stk.1 overså de tiltalte ikke, og handlede effektivt på det savn og den magtesløshed en del mennesker oplevede, da det blev klart, at man "gemmer" originalud-

gaven i kælderen uden at give folk mulighed for at kunne vælge mellem den og den ændrede udgave.

Man oplevede således, at Instituttet ikke længere var et "fast punkt", men særdeles bevægeligt i forholdet til at ændre. Selv har jeg skrevet breve til Rådet siden 2001 omkring netop dette emne.

Personligt ønsker jeg, at parterne i fællesskab kan finde en næstekærlig løsning. En retssag vil jo uvægerligt skade SAGENS - og Instituttets - omdømme.

Og ydermere er retssager jo helt imod Martinus' ønske!!

Jeg beder for alle i denne sag og for, at Rådet får den rigtige indsigt til at være Sagens "faste punkt" for en uvurderlig, enestående visdomskilde: Martinus Åndsvidenskab - Den Tredie Testamente.

Kærlig hilsen

Annette Skov

(Den omtalte artikel "Hvordan får man kræfter til at tilgive" er bragt først i dette blad!)

John Gislesten skrev:

Til Martinus Instituttet og rådet i særdeleshed

For efterhånden mange år siden faldt jeg over en lille annonce i Jyllandsposten, meget pudsigt har jeg ikke set annoncer i det medie siden, men heldigt for mig og heldigt, at min mor på et tidspunkt havde omtalt Martinus positivt, uden at hun i øvrigt havde sat sig ind i hans verdensbillede.

Efter kort tids læsning, stod det mig lysende klart, at her var der tale om noget ganske særligt. Min interesse var vakt, og min hunger var som en tør svamp efter vand, krydret med en skepsis for en skjult dagsorden eller noget sekterisk gemt under overfladen.

Jeg startede fra en ende med livets bog og derefter alle småbøgerne, samt hvad jeg ellers kunne finde, først derefter var jeg tryk, og kunne med sindsro fortælle søgende på min vej om Martinus og hans helt enestående budskab til menneskeheden uden at lede nogen på afveje. Min tilgang til livet var ændret for bestandig.

Kære rådsmedlemmer, et meget stort ansvar hviler på jer i forbindelse med at videreføre arven efter Martinus, både hvad angår de daglige aktiviteter og udbredelsen af hans budskab efter de retningslinjer og i den ånd, som Martinus har lagt op til.

Jeg tvivler ikke på jeres intentioner, om at gøre dette arbejde efter bedste evner, men alle der har prøvet at varetage et lederansvar, må erkende, at der begås fejl, som kræver korrektion for ikke at bringe projektet i fare. Og her er vi så inde ved kernen i min henvendelse til jer.

Martinus Instituttet og dets handlinger skal efter min opfattelse agere som modellen til efterfølgelse, være i tråd med værket og være foran den generelle samfundsudvikling, hvad angår moral og etik i al sin gøren og laden.

Hertil selvfølgelig efterleve de retningslinjer, Martinus har udstukket for Instituttets virke.

Og her kære venner bør I korrigere kursen, lytte til jeres inderste og mærke efter, ville Martinus gøre det, vi på nuværende har gang i?

* Drive instituttet efter forretningsmæssige principper

* Indlede retssag mod mennesker, der på fremragende vis og fuldstændig uegennyttigt udbreder kendskabet til det budskab, som Martinus gav hele menneskeheden.

Selvfølgelig ville han ikke det, han ville glædes. Men i kampens hede og iveren efter at forsvare egne ideer og tanker, kan vi let glemme, at vi trods alt ikke er så langt fremme i udvikling, som vi indimellem selv tror, derfor skal vi ikke være for stolte til at ændre kursen, hvis vognen er kommet i slinger, selv om medicinen ikke er rar.

Storheden i værket kræver en ydmyg tilgang både i forståelse og formidling.

Martinus udtaler, at bien nok skal komme til blomsten. I en periode var det min opfattelse at blomsten var lig med Instituttet, nu ser jeg det imidlertid som mange blomster, hvorfra der kan trækkes livgivende nektar, helt i tråd med Martinus ønsker om udbredelse.

Og hvad er det så for en nektar seriøst søgende mennesker ønsker og søger, selvfølgelig den ægte vare uden rettelser af nogen art, fordi det er her man kan få direkte kontakt til den verdensgenløser, som skabte dette enestående værk til menneskeheden.

At der kan forekomme retskrivningsmæssige og grammatiske fejl i materialet, har ingen væsentlig betydning, det er INDHOLDET, der er det altafgørende. Ydmyghed over for Martinus og hans storslåede livsværk er en udfordring, som alle bør have for øje, uanset om tilgangen er en akademisk baggrund eller som jeg syv år i den stråttekte eller noget helt andet, men i særdeleshed alle rådsmedlemmer.

Rettelser i forhold til ændringer i retskrivning, er der ikke noget i vejen med, hvis det tydeligt fremgår, at det materiale man køber eller sidder med i hånden er en rettet udgave, og at originalmaterialet fra Martinus hånd eksisterer og kan købes, hvis det måtte være ønsket.

Originalmaterialet, derimod bør altid være i fokus, og der hvor tyngden ligger, så dette materiale er let tilgængeligt for alle, der seriøst vil forske i Martinus livsværk, og her har vi årsagen til problemet omkring ophavsret. Institutet har ikke i de sidste 10 år markedsført eller oplyst om dette helt unikke materiale, eller hvad værre er, kunnet levere originalmateriale til de interesserede, der måtte efterspørge dette.

At der er andre, der derfor har taget denne opgave på sig helt uegennyttigt, bør Instituttet kun være taknemmelig over og anerkende værdien af og ikke fremture med trusler, og det der er værre.

Ydmyghed og respekt over for et værk, som ingen af os har haft den ringeste mulighed for at frembringe, er stærkt påkrævet. Næstekærligheden og fornuften må tage over, så ingen bringes i uføre via retssag eller andre krav. Det er uværdigt og stærkt skadeligt for sagens forsatte udbredelse, hvis Instituttet mod Martinus udtalte påtale om, at der ikke måtte føres retssager, ikke overholdes.

Med håb om eftertanke, besindelse og samarbejde om det egentlige.

De bedste hilsner

John Gislesen
Strandkrogen 15
7451 Sunds

Sunds, den 20. marts 2013

Bjarne Rasmussen skrev:

Goddag allesammen,

Jeg er bare en novice når det gælder Martinus åndsvidenskab; jeg kan hverken alle analyserne eller alle symbolerne forfra eller bagfra, og ej heller kendte jeg Martinus, ligesom jeg ej heller har været på Klinten osv. osv.

Til gengæld er jeg særdeles velbevandret ude i det virkelige livs skole, hvor jeg har haft min del af såvel behagelige som ubehagelige livsoplevelser, hvilket alt sammen har gjort sit til, at jeg umiddelbart forstår en del af, hvad Martinus har skrevet og fortalt - og derved er draget til at læse og lære endnu mere af denne åndsvidenskab, samt ikke mindst prøve på at bringe min daglige adfærd i stort og småt i overensstemmelse med «Livets love» thi jeg er træt af personlig modgang.

Så langt så godt; men jeg forstår simpelthen ikke JER «humanister», der er så godt inde i Martinus åndsvidenskab og som har en så høj bevidsthed, og hvor flere af jer havde et personligt venskab med Martinus selv osv. osv. - at I ikke kan finde ud af at «vende den anden kind til hinanden» og begrave stridsøksen eller det dræbende princip, om I vil ?

Dags dato vil jeg faktisk helst fortsætte med at studere Martinus åndsvidenskab som «selvstudium» eller sammen med andre, der ikke frivilligt eller ufrivilligt er en del af jeres konflikt - jeg har oplevet konflikter nok i mit liv og foretrækker fredens vej i overensstemmelse med den alkærlighed og de «Livets love», som Martinus skriver om i sine værker.

PS:

Dags dato er jeg på reducerede dagpenge hvilket udgør ca. 13.700 kr månedligt FØR skat. Jeg er alene om alle mine månedlige udgifter, så der er ikke meget tilbage, når måneden er omme.

Jeg er derfor meget glad for, at jeg har kunnet købe Martinus værkerne til rimelige penge og jeg er endnu mere glad for, at jeg kunne købe dem i den originale udgave, uden at der var redigeret i det skrevne - jeg har læst rigeligt af redigerede rapporter i min tid på arbejdsmarkedet.

Med venlig hilsen
Bjarne Rasmussen
www.iceguide.dk
Dagnyvej 7, 1th
9000 Aalborg

Kære venner på begge sider af ”slagmarken”

Ingemar Fridell skrev:

Kära vänner från båda sidor om ”slagfältet”!

Man behöver inte ansluta sig ensidigt till den ena eller andra parten när en konflikt uppstår. Vi lever i en vetenskapens tidsålder och enligt ett modernare tänkesätt har vi numera oanade möjligheter att träna oss i att tänka fritt och opartiskt för att leva sig in i andra tänkesätt än dem som utgör våra egna favorittankar. När det gäller den nu uppkomna konflikten bland Martinus-intresserade människor är det utan tvekan så att Institutet enligt lagen har copyright och ensamrätt i fråga om bokutgivning, så den saken behöver inte diskuteras ytterligare! Men det kan inte förnekas att det finns en hel del andra aspekter att ta hänsyn till innan Institutet låter ”bilan falla” över sina motståndare. För det första är det, åtminstone som jag ser det, ett mycket dåligt sätt att hantera konflikter på att använda maktspråk och att straffa människor genom rättsliga sanktioner. Alla vi som är besjälade av Martinus världsbild bör sträva efter att vara goda föredömen och så långt som möjligt försöka lösa meningsmotsättningar med nästakärleken som ledstjärna. Motståndarna är faktiskt också människor av kött och blod, inga monster som behöver demoniseras! Att lösa konflikter med humanitet, kärlek och diplomati innebär att man möts och tillåter sig att med god tid och utan bråk lyssna ordentligt på varandras argument.

Enligt uppgift skall Rådet i princip ha avböjt alla inviter till fysiska möten med dem som man nu vill ställa inför rätta, vilket i så fall är mycket synd. Om Rådet däremot, efter att en utförlig dialog i kärleksfull och lyssnande anda ägt rum mellan parterna, anser sig ha uttömt alla möjligheter och oenigheten kvarstår, skulle Rådet kunnat ha nöjt sig med att hävda sin copyright genom att med rättsliga medel enbart fastställa vad som gäller enligt lagen! Men då borde det kanske räcka att utkräva en symbolisk bötessumma på t.ex. **en** dansk krona! Enligt min mening för det ingenting gott med sig att förgöra sina förmenta «fiender» och kväva deras fortsatta verksamhet, en verksamhet som säkerligen gagnar alla våras gemensamma intressen. Vi får inte glömma att maktutövande utan mänsklig omtanke lämnar kvar karmatiska energier som utgör en negativ tyngd, vilket lätt kan förmörka Institutets framtida verksamhet. Och detta är väl ingenting som någon av oss önskar! Som jag ser det, finns det flera förmildrande omständigheter att ta hänsyn till i fråga om motståndarnas lagbrott. Copyrighten har jag uppfattat som en rättslig skyddsåtgärd som främst är till dels för att förhindra att

någon person skall kunna tjäna pengar på ett material som tillhör en annan part, dels för att förhindra att materialet i fråga förvanskas på något sett. Som jag förstått saken har de «olagliga» böckerna sålts till självkostnadspris utan personlig vinning och ingenting har ändrats i innehållet jämfört med Martinus verks förstautgåvor.

Ett tänkbart alternativt scenario skulle därför kunna ha varit att Institutet, i stället för att konfiskera de «olagliga» böckerna, i stället formellt sett kunde ha valt att köpa in dem till självkostnadspris och därefter ge «lagbrytarna» fullmakt och licens att sälja samma böcker för Institutets räkning, nu med den skillnaden att allt tillhör Institutet och att detta då kan hävda full copyright över litteraturen inför omvärlden. Men detta förutsätter naturligtvis att man har fullt förtroende för «motståndarna» och deras verksamhet. Fast det borde egentligen inte vara något problem, eftersom böckerna lär vara identiska med Martinus egna förstautgåvor! Med en sådan lösning hade aldrig någon konflikt behöva uppstå.

Nu tycker kanske någon att jag likväl tar parti för «lagbrytarna», men då vill jag gärna framhålla att jag helt ärligt och av hela mitt hjärta skulle ha önskat att denna konflikt hade kunnat lösas på ett betydligt mera harmoniskt och fredligt sätt, och där har säkert bägge kontrahenter ett medansvar. Nu tyder tyvärr mycket på att hela historien redan har gått för långt, och det är absolut inte min avsikt att utöver denna inlaga blanda mig ytterligare in i denna konflikt mer än så. I bästa fall kunde kanske några av mina tankar bidra till att vi alla var och en funderar lite mer över hur man kan undvika liknande situationer i framtiden. Som det nu är får det hela bli en enskild angelägenhet mellan varje individs personliga samvete och Försynen. Detta till trots ser jag det inte som något orättfärdigt i att vilja försvara den svagare parten i det uppkomna David-Goliath-dramat. Institutet som naturligtvis är den starkare parten verkar klara utmärkt av att försvara sig självt.

Det mest intressanta i nuläget är kanske att fundera över vad vi har att lära av detta! I stället för att döma ut sina meningsmotståndare som ”motståndare” eller ”kränkare” skulle det kunna bli en spännande utmaning för oss alla att efter bästa förmåga lyssna till *Guds röst* som döljer sig bakom motståndarnas uttalanden och aktiviteter. Med andra ord: Vad vill Gud säga till oss?

Vad säger Försynen genom ”fiendeläget” och dess verksamhet? I *mina* öron låter det så här:

1) Det tycks finnas alternativa och framgångsrika sätt att nå ut med Martinus världsbild till människor utanför Institutets egen verksamhet. Med tanke på dessa framgångar ligger det i allas vårt gemensamma intresse att undvika att «sätta käppar i hjulet» för alternativa verksamheter.

2) Martinus litteratur kan ges ut mycket billigt och utan vinst. Många andligt intresserade människor har en begränsad ekonomi, och ett komplett ”Martinus-set” kan innebära en kostnad på flera tusen kronor. Argumentet att det mest är människor som är måttligt intresserade som köper billiga böcker kan ifrågasättas. Bland de människor som ännu är måttligt intresserade finns det säkert många som även köpt sina böcker till ett högre pris av Institutet. Om böckerna nu under en period skulle råka hamna olästa i bokhyllan, så kan detta ändå vara bättre för tillgängligheten jämfört med att de inte alls står där. När rätta tiden är inne kan säkert någon person upptäcka litteraturen gömd i en bokhylla och börja läsa av eget intresse.

3) Martinus böcker kom ut i en tid när vetenskapliga krav på dokumentation inte var lika höga som idag. Med tanke på att Martinus världsbild gör anspråk på att utgöra grunden till en andlig vetenskap är det viktigt att alla ändringar som gjorts efter förstautgåvorna dokumenteras på ett adekvat sätt, vilket ingen gjort tidigare, i varje fall inte på ett komplett sätt.

Fast nu har jag precis blivit informerad om att en sådan noggrann dokumentation faktiskt redan har utförts av Institutet i samband med nyutgåvorna av Livets Bog 1-3 och att arbetet med de övriga böckerna fortskrider.

Och i så fall är detta verkligen en glädjande och positiv nyhet! Eftersom jag inte kontrollerat saken närmare personligen, kan det hända att jag «slår in öppna dörrar» med det jag skriver nedan, och i så fall ber jag om ursäkt, men hursomhelst vill jag ändå förklara min syn på hur en dokumentation av ändringar bör utföras.

1) Man kan utan problem ange generellt och inte i varje enskilt fall om stavningen anpassats till modern rättsskrivning, om stora bokstäver på substantiv ersatts med små bokstäver, om danskt aa bytts ut till å, etc.

2) I den mån det går att styrka att Martinus personligen godkänt ändringar av annat slag än ovanstående, bör detta anges vid varje enskilt fall med en fotnot.

3) Alla ändringar som man vet har utförts av någon annan person än Martinus bör anges tydligt med fotnoter samt med skrivningen i varje enskilt fall så som den såg ut i den första upplagan. Det bör presenteras argument varför ändringen har gjorts.

4) De ändringar där det saknas information om vem som står bakom, bör även de anges genom att man skriver en fotnot med uppgift om att information saknas plus att man även anger skrivningen så som den såg ut i den första upplagan. Det bör också presenteras argument varför ändringen har gjorts.

Slutligen vill jag framhålla att jag själv föredrar att läsa böckerna på danska, och jag personligen trots det jag har skrivit absolut inget alls har emot att man rättar stavfel och annat eller att språket anpassas till moderna skrivregler, tvärtom! Det måste kunna vara tillåtet att rätta uppenbara fel, menar jag, bara detta dokumenteras ordentligt och på ett vetenskapligt sätt. Inte desto mindre är det viktigt att sådana ändringar företas med full respekt för Martinus och med största möjliga ansvarstagande inför eftervärlden. Då blir det möjligt för läsaren att få direktkontakt med Martinus eget manuskript, så att ingen bara hänvisas till texter som redan ändrats av andra. Dessutom bör alla läsare enligt min mening ha öppen tillgång till de ursprungliga manuskripten och källorna; ingenting bör hemlighållas.

Med detta sagt vill jag uppmana alla parter att försöka lyssna på vad Försynen har att säga till oss alla och inte okritiskt ta parti för den ena eller andra sidan. Det anstår oss alla att efter bästa förmåga lösa konflikter med kärlek och dialog, inte med makt och repressalier och inte i syfte att vilja tillintegöra sina meningsmotståndare!

I all vänlighet

Ingemar Fridell

John Karlsen i Norge skrev til Søren.

Fra dypet av mitt hjerte takker jeg deg for ditt mot og din åndelige integritet Søren. I mine øyne har du allerede vunnet, uansett hva som skjer, og jeg stiller meg ved din side i denne saken og vil støtte deg og de andre med hele min sjel og mitt hjerte, fordi jeg føler en dyp overbevisning om at dette er den riktige veien å gå. Dette er ikke en kamp, det er en mulighet til å velge hvilken vei vi vil gå, hvilken fremtid vi vil skape både for oss selv og andre her på Jorda.

Det er ikke du som kommer med materielle trusler, det er det rådsmedlemmene som gjør, du har hevet deg over den materielle maktkampen, du har valgt en ny vei, og du brøyter den slik at det blir lettere for oss andre å følge samme vei, jeg har den største respekt for deg, og det er, etter min mening, ikke tilfeldig at nettopp du fikk denne vanskelige rollen, for ikke bare har du den nødvendige innsikten i Martinus vitenskap, du har også motet til å vise andre veien. Jeg tror ikke du har misforstått noe i Martinus' verk, tvert imot tror jeg du har forstått det meget godt.

Si endelig fra hvis det er noe jeg kan gjøre, for jeg vil meget gjerne hjelpe. Jeg vet at dette ikke er lett for deg og de andre, men jeg vet også at belønningen er stor på det personlige plan.

Jeg holder mine venner informert om det som skjer, både i Norge og i utlandet. Mange av dem er meget interessert i det som skjer og meget glad for det arbeidet dere gjør. Ved å svare rådsmedlemmene med beslutsomt mot og kjærlighet, uten å gå til motangrep, tar du fra dem kampviljen, fordi de er avhengige av motangrep for å fylle opp sin energi. Det var jo det Ghandi viste oss i India, de må gjerne gå til krig, men når dem de går til krig mot, ikke gjør motstand, og heller ikke viker en tomme, da blir de tappet for energi.

Selv jobber jeg med meg selv for ikke å føle negative energier for rådsmedlemmene, jeg tenker på at de egentlig, i et større perspektiv, samarbeider med oss, de gir oss den motstanden vi trenger for å kunne vokse åndelig, og når jeg ser det fra det perspektivet, er det ikke noe problem for meg å takke dem for gaven de gir meg, og føle kjærlighet for dem, men jeg må jobbe med meg selv hele tiden for å klare dette. For dere, som er midt oppi det, må det være mye vanskeligere å klare dette, men jeg vet dere klarer det, selv om det sikkert er dager hvor det er vanskelig.

Jeg er helt enig med deg i at det nok ikke er meningen å vinne juridisk, tvert imot, så tror jeg det er meningen at en eventuell rettsak vil vise menneskene at de kosmiske lovene rager høyt over de lokale juridiske lover, og at en materiell seier er en fattig illusjon, som i virkeligheten er et tap, den eneste motstanderen vi kan vinne over er oss selv, og det eneste vi virkelig kan vinne er friheten, og friheten kan vi bare vinne ved å overvinne vår egen indre frykt, for det er det eneste som begrenser oss. Når vi har vunnet den friheten kan ingenting begrense oss, hverken mangel på penger, maktsyke mennesker eller andre hindringer kan begrense en sjel som har overvunnet sin egen frykt.

Den beste måten å vinne en krig på er å ikke gå inn i den, men sku seg bort fra den UTEN å vike. Personlig tror jeg at Forsynet med dette har gitt oss en unik mulighet til å demonstrere kjernen i Det Tredie Testamente, slik at alle mennesker som ser dette fra sidelinjen, har mulighet til å se en virkelig demonstrasjon av hvordan konflikter skal løses i fremtiden, jeg tror at denne saken kan bli et gode for Martinus' sak hvis den løses på riktig måte. Så har vel Forsynet gitt oss en ny gave, det er opp til oss hvordan vi vil forvalte den, og jeg synes du går foran med et meget godt eksempel.

Fristelsen

Af Ejnar Hjorth

Inden Jesus begyndte sin gerning her på jorden blev han iflg. Mattæus-evangeliet 4. og Lukas 4. fristet af djævelen, som tilbød ham rigdom og magt, men Jesus svarede: *“Vig bort Satan! thi der står skrevet: ‘Du skal tilbede Herren din Gud og tjene ham alene.’”*

Fristelsen om guld, rigdom og magt er svær at modstå, men Jesus modstod den.

Han var også imod, at templet var blevet til en forretning, fordi de handlende havde boder der for at tjene penge. – Der står i Matt. 21: 12, 13: *“Derefter gik Jesus ind i Helligdommen og jog alle dem ud, som solgte og købte i Helligdommen og han væltede Vekselerernes Borde og Duekræmmernes Bænke. Og han siger til dem: ‘Der står skrevet: ‘Mit Hus skal kaldes et Bedehus;’ men I gør det til en Røverkule”* – Eller som der står i Seidelins oversættelse: *“Gør ikke min Faders Hus til et marked!”*

Senere sagde han til sine disciple, Matt. 10: 8: *“I har fået det for intet, giv det for intet.”* – Og han roste den fattige enke, som kun gav et par skilling til templet. Men det var et større bidrag, end det som de rige gav af deres overskud. Mark. 12: 44.

Søren Kierkegaard nævner, at kristenhedens præster og religiøse ledere ikke har kunnet modstå fristelsen til at tjene penge som vellønnede præster. Han skriver i artiklen *Min Opgave* i tidsskriftet *Øjeblikket*: *“... jeg kan ikke tjene disse Legioner af næringsdrivende Gavtyve, jeg mener Præsterne, som ved at forfalske Bestemmelsen Christen have, for Næringsbrugets Skyld, faaet Millioner og Millioner Christne.”*

I bogen *Martinus som vi husker ham*, kan vi læse at også Martinus blev fristet, inden han fik sin kosmiske indvielse. Nibelvang ville prøve hans indstilling ved at fortælle ham, at han kunne tjene mange penge med de evner, han eventuelt havde. I beretningen om Martinus' første møde med Lars Nibelvang læser vi:

“Jeg ser endnu for mig, hvor uendelig beskedent han optrådte, ... For at prøve hans indre holdning opgav jeg ham titlen på nogle bøger, der gav anvisning på, hvordan man udvikler psykiske evner.

”Man kan jo lettere udnytte sådanne evner økonomisk, når man kender de regler, man skal arbejde efter!” tilføjede jeg.

I samme øjeblik fæstede han sine øjne på mig med en så intensiv kraft, at jeg måtte slå mine egne ned.

“Jeg ønsker ikke belønning for at kunne tjene mig selv, men kun for at kunne tjene menneskeheden!” lød svaret. “Martinus afviste fristelsen lige så bestemt som Jesus gjorde.

Senere sagde Martinus om sit arbejde, eller om “sagen” som han kaldte den: *“Vi er ikke en forretning”*.

Ved udstillingen i Falkonercentret, hvor der var mange alternative helbredere og forskellige stande for religiøse samfund, var der arrangeret en samtale mellem kirkeministeren Manu Sareen og Anders Laugesen, som er kendt fra radioens program om tro.

Det blev under samtalen hævdet, at denne udstilling var nærmest et gedemarked, hvor alt drejede sig om penge. Hvad man også let kunne få indtryk af.

Men så var der en som gjorde opmærksom på, at det ikke var helt rigtigt. Der var i hvert fald tre stande, hvor det ikke drejede sig om penge, som f.eks. standen for Fonden Det Tredje Testamente, Martinus Åndsvidenskab, hvor alle arbejdede gratis, og alle bøger blev solgt til kostpris. Så blev der lidt stille om dette emne, og så gik man videre.

Willow Peo Hansen skrev:

Til Martinus Institut m.fl.

Jeg vil ikke indgå i en længere korrespondance med jer - hvis I bare læser dette og måske finder et visdomsord eller to, og mediterer over det, så er det fint.

Jeg ved jo, som alle, at Martinus Institut (MI) har ophavsretten til «Det Tredie Testamente».

Men da Instituttet ikke prioriterede at fokusere på det originale førstegangstryk og få dette udgivet, uden nogen rettelser, altså uredigeret - som Martinus jo anførte, at sådan skulle det være - (evt. med noter om de rettelser Martinus selv nåede at godkende senere) - så følte andre, at de måtte gøre dette job.

Et job som MI forøvrigt gerne selv ville gøre, så vidt jeg ved - men altså havde skubbet langt ned på prioriteringslisten, trods formålsparagrafferne bag MI.

At MI på den ene side fokuserede på at modernisere Det Tredie Testamente - forstærkede på den anden side ønsket om at få disse originale førstegangstryk ud - så folk vitterlig kunne se, hvad der egentlig blev nedfældet af Martinus selv. Et ædelt ønske - og Forsynet tillod det jo.... ikke sandt???????

Så - hvad med at se på dette som en foreløbig velsignelse - og når nu MI når frem til selv at udgive disse originale førstegangstryk, så - ja, så behøver disse på den anden side (af samme kærlighedsvold) jo ikke at gøre det, - og vi kan alle købe hvad vi ønsker via Martinus Institut. Jeg føler ikke jeg holder med nogen i dette - men ser bare, at MI ikke har udfyldt en opgave, ikke har tilfredsstillet et rimeligt ønske - og derfor kom denne mangel til at betyde, at andre måtte trykke førsteudgaverne.

Alle mennesker, uanset udseende, karakter, duft mm - er jo samme del - af Livet, Guddommen. Og alle gør det bedste - så vi må øve os i at tilgive os selv, så vi kan overskride nogle gamle barrierer - og selvfølgelig tilgive næsten. Og så længe der arbejdes på at opfylde kærlige ønsker, som ingen andre lige opfylder, så er det ukærligt at stoppe denne opfyldelse. - Lad kærligheden sejre over den golde forstand, tak.

Og så slut - med ægte VENlig hilsen - i erkendelse af egne mange mangler og goder
willow peo hansen

PS. I øvrigt ønsker jeg at I skal vide, at jeg har instillet min støtte til MI, da jeg ikke synes om jeres prioritering. Også det med lønninger tiltaler mig ikke. Ildsjælene ønsker ikke løn af MI - de vil give til MI....

Kære alle.

I mange år har man ikke kunnet købe den ægte vare, Martinus uforfalskede tekst. MI ville ikke udgive den. Det er grunden til, at andre har måttet gøre det. (Jeg har selv for mange år siden forgæves efterspurgt den hos MI).

MI har selv oplyst, at copyrighten ikke drejer sig om penge, men kun om at værket skal være beskyttet mod ændringer.

De udgivelser der er foretaget uden for MI, har derfor ikke forbrudt sig mod copyrighten, hverken økonomisk eller med ændringer i værket.

Det principielle i sagen er, hvem er det som har krænket Martinus værk, Copyrighten.

Det store arbejde som advokaten og MI har lavet, for at skrive et 33 siders anklageskrift er spildt og vil komme til at koste meget i sagførerblæk. Det kommer MI nok til selv at betale, dvs alle de der har givet gavepenge til "sagen" for at støtte udbredelsen af Martinus' verdensbillede.

MI's motiv, til det nuværende angreb, må være begrundet i desperation over, at de har svigtet og nu ser at dem, der nu opfylder Martinus' ønsker for sin sag har succes.

Vi må have tillid til Forsynet.

Kærlig hilsen,

Ejnar Hjorth

Øjeblikket nr. 10

Dette nummer, som ikke udkom, lå trykfærdigt ved **Søren Kierkegaards** død den 11. nov. 1855. – [Fra Kladden:] d. 1. sept 1855. – Her bringes artiklen:

Min Opgave

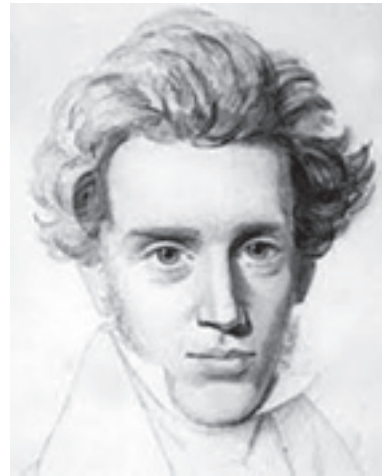
“Jeg kalder mig ikke en Christen, siger ikke mig selv at være en christen.” Det er dette jeg bestandig maa gentage, hvad Enhver der vil forstaae min, ganske særlige Opgave, maa øve sig i at kunne fastholde.

Ja, jeg veed det godt, det lyder næsten som et Slags Galskab, hvor det at være Christen er Noget, som da naturligviis Enhver er: at der En siger om sig selv: jeg kalder mig ikke en Christen; og En hvem Christendommen i den Grad beskjeftiger, som den beskjeftiger mig. Men anderledes kan det ikke være; det Sandere maa altid tage sig ud som en Art Galskab – I Vrøvlets Verden; og at det er en Vrøvlets Verden, hvori jeg lever, at den er det blandt Andet ogsaa just ved dette Vrøvl, at saadan udenvidere Enhver er Christen, det er vist nok.

Dog forandre mit Udsagn, hverken kan, vil eller tør jeg – ellers vilde der maaskee ogsaa indtræde en anden Fordring: at den Magt, en Almagt er det, som særligen bruger min Afmagt, slog Haanden af mig og lod mig seile i min egen Sø. Nej, forandre mit Udsagn hverken kan, vil eller tør jeg; jeg kan ikke tjene disse Legioner af næringsdrivende Gavtyve, jeg mener Præsterne, som ved at forfalske Bestemmelsen Christen have, for Næringsbrugets Skyld, faaet Millioner og Millioner Christne: jeg er ikke en Christen – og uheldigviis, jeg kan gjøre det aabenbart, at de andre ere det heller ikke, ja endnu mindre end jeg, thi de indbilde sig at være det, eller de tillyve sig at være det, eller de (som Præsterne) indbilde Andre, at de ere det, hvorved Præste-Næringsveien bliver florerende....

Den eneste Analogie jeg har for mig er: Socrates; min Opgave er en socratisk Opgave, at revidere bestemmelsen af det at være Christen: selv kalder jeg mig ikke en Christen (holdende idealet frit), men jeg kan gjøre aabenbart, at de Andre ere det endnu mindre.

Du Oldtidens ædle Enfoldige, Du det eneste *Menneske*, jeg beundrende anerkjender som Tænker; det er kun lidt, der er opbevaret om Dig, blandt mennesker den eneste sande Intellectualitetens Martyr, lige saa stor *qua* Charakter som *qua* Tænker; men dette Lidet hvor uendelig Meget! Hvor jeg, bort fra disse Batailloner af Tænkere,

som “Christenhed” stiller i Marken under Navn af christelige Tænkere – thi ellers har der dog i Aarhundredernes Løb levet i Christenhed nogle ganske enkelte betydelige Tænkere – kan længes efter blot en halv Time at kunne tale med Dig!...

O, Socrates! Havde du med Pauker og Trompeter forkyndt Dig som den meest Vidende, vare Sophisterne snart blevne færdige med Dig. Nej, Du var den Uvidende, men Du havde tillige den forbistrede Egenskab, at Du (just ogsaa ved Hjælp af, at Du selv var den Uvidende) kunde gjøre aabenbart, at de Andre vare endnu mindre Vidende end Du, de vidste ikke -engang, at de vare Uvidende....

Det veed jeg, veed ogsaa, hvad det har kostet, hvad jeg har lidt, hvilket dog kan udtrykkes ved eet eneste Ord: jeg var aldrig som Andre. O, i Ungdommens Dage af alle Qvaler rædsomste, intensiveste: ikke at være som Andre, aldrig at leve nogen Dag uden smerteligt at mindes om, at man ikke er som Andre, aldrig at kunne løbe med flokken,...

Min kjære Læser, Du seer, det gaaer ikke løs paa Profitten; det bliver først Tilfældet efter min Død, naar de eedfæstede Næringsdrivende ville tage ogsaa mit Liv til Indtægt for Saltmads-Tønden....

...det ville ogsaa næsten være væmmeligt, lummert, qualmt, benauende, at det at være elsket af Gud og at turde elske ham, skulle, aandløst, fæisk, belemres med, at man havde Profit deraf...

Du menige Mand! Det nye Testamentes Christendom er noget uendelig Højt, men vel at mærke ikke saaledes det Høje, at det forholder sig til Forskjellen mellem Menneske og Mennseske i Henseende til Begavethed o. D.

Nej, det er for Alle. Enhver, ubetinget Enhver – hvis han ubetinget vil, vil ubetinget hade sig selv, vil ubetinget finde sig i Alt, (og det kan jo Enhver, hvis han vil): saa er dette uendelig Høje tilgængeligt for ham.

Du menige Mand! Jeg har ikke afsondret mit Liv fra Dit; Du veed det, jeg har levet på Gaden, er kjendt af Alle, videre er jeg ikke blevet til Noget, tilhører ingen Stands-Egoisme: saa hvis jeg tilhører Nogen, maatte jeg tilhøre Dig. Du menige Mand, Du som dog engang, forlokket af En, der, tjenende Dine Penge, affecterede at ville Dit Vel, har været villig nok til at finde mig og min Tilværelse latterlig, ... fordi jeg ikke afgjort har sluttet mig til dem, men kun holdt en løs Forbindelse med dem.

Du menige Mand! Jeg dølger det ikke for Dig, at efter mine Begreber er det at være Christen noget saa uendelig Højt, at der (hvad baade Christi Liv bekræfter, naar man agter paa hans Samtid, og hvad hans Forkyndelse, naar man taget den nøie, antyder) bestandig kun ere Enkelte, som naaer det: dog er det muligt for Alle.

Men Eet besværges jeg Dig for Gud i Himlens Skyld og ved Alt hvad helligt er: Flye Præsterne, flye dem, disse Afskyelige, hvis Næringsvei er at forhindre Dig i endog blot at blive opmærksom på hvad sand Christendom er, og derved at forvandle Dig, omtaaget af Galimathias og Sandsebedrag, til hvad de forstaae ved en sand Christen, et betalende Medlem af Statskirke, Folkekirke o. D. Flye dem; ... at Det der beskjeftiger dem, slet ikke beskjeftiger Dig, Pengene; og at derimod Det, der ikke beskjeftiger dem, beskjeftiger Dig uendeligt, Christendommen.

Gra Øjeblikket nr. 7

I dette nummer af *Øjeblikket* skriver Søren Kierkegaard "Et Slags Novelle" og bruger bibelcitatet "Søg først guds rige". Her nogle få citater derfra.

"Først Guds Rige"

...Guds Ord lyder "først Guds Rige" og fortolkningen, maaskee endog "Fuldkommengørelsen" (thi man lader sig ikke lumpe) er:

først alt Andet og sidst Guds Rige; langt om længe naaes *først* det Jordiske, og så endelig kommer tilsidst en Prædiken om: først at søge Guds Rige. Saaledes bliver man Præst; og Præstens hele Praxis er saa en stadig Udøven af dette: først det Jordiske og saa – Guds Rige, ... først Pengene og saa: virtus post nummos, først Pengene og saa Dyden, saa Guds Rige, hvilket Sidste tilsidst kommer i den Grad tilsidst, at det slet ikke kommer, og det Hele bliver ved det Første Pengene – i dette eneste Tilfælde føler man ikke Trangen til "at gaee videre".

...Og dette er saa ikke hvad man selv vedgaaer at være en Jammerlighed, nei, frækt trodes paa, at Christendommen er perfectibel, at man ikke kan blive staaende ved den første Christendom, at den er blot er et Moment o. s. v.

...Dersom du troer, og det troer Du jo dog, at stjæle, røve, plyndre, hore, bagtale, fraadse o. s. v. er Gud imod: den officielle Christendom og dens Gudsdyrkelse er ham uendeligt væmmeligere. At et Menneske kan være sjunken i en saadan dyrisk Dumhed og Aandløshed, at han vover at byde Gud slig Dyrkelse, hvor Alt er Tankeløshed, Aandløshed, Dorskhed; og at saa Mennesket frækt vover at ansee det for et Fremskridt i Christendom.

Dette er det *min* Pligt at sige, dette: "hvo Du end er, hvilket Dit Liv forresten – ved (hvis Du ellers deeltager) at lade være at deltage i den offentlige Gudsdyrkelse, som den nu er, har Du bestandig een og en stor Skyld mindre." Selv bærer Du saa og bære Du saa Ansvar for, hvorles Du handler; men Du er gjort opmærksom!

(Indsendt af Ejnar Hjorth)

Sommerkursus i Martinus åndsvidenskab, alkærlighedens videnskab

i Odense, H.C. Andersens fødeby

Lørdag, den 29. juni til fredag, den 5. juli 2013

En uges intensiv undervisning

Kursus og foredrag afholdes af lærere fra LIVETS
SKOLE i åndsvidenskab

Spændende kursus- og foredragsprogram, som giver en
kærlig, positiv og logisk livsforklaring for det moderne
menneske.

Åndsvidenskaben er ifølge Martinus – en videnskab
om alkærligheden. Martinus har via sin intuitionsevne
og kosmiske bevidsthed, i sit epokegørende livsværk
Det Tredie Testamente, forklaret:

* hvad forstås ved intuition?

- selve livsmysteriets løsning
- principperne bag livets evige oplevelse
- reinkarnationen, skæbnedannelsen og karmaloven
- udviklingen fra dyr til menneske
- næstekærlighedens udvikling
- vegetarismens livgivende betydning
- vigtigheden af at tænke rigtigt og sandt
- menneskets seksuelle poludvikling
- meningen med mørket og lidelserne
- hvad forstås ved Guddommen?
- retfærdiggørelsen af Kristi Mission befriet fra al overtro og misforståelser
- hedenskaben i den nuværende dogmatiske kristendom
- hvad er den intellektualiserede kristendom, og kristendommens fuldbyrdelse?
- bønnens mysterium
- et internationalt freds- og verdensrige under dannelse

• fundamentet for en helt ny verdenskultur vokser frem
nu

•... og meget mere.

Martinus sidste personlige elev Rolf Elving deltager
i undervisningen og dialogen, sammen med andre
erfarne lærerkræfter. Vi indbyder offentligheden til alle
aftenforedrag og specielt til introduktionsforedraget
“Hvem var Martinus, og hvad forstås ved intuition og
kosmisk bevidsthed?”

**Søndag aften den 30. juni 2013 kl. 19.30. Gratis
adgang.**

Der er rig mulighed for at nyde den dejlige natur rundt
om skolen, og en del af undervisningen i studiegrup-
perne vil foregå udenfor.

Kragshøjsgaard - En stille oase midt i Odense
Vandrehjemmet er indrettet i en tidligere herregård med
en stor lukket gårdhave med flere aktiviteter. Om som-
meren er der bænkeborde og havemøbler til fri afbenyt-
telse (bl.a. liggestole til solbadning). Vandrehjemmets
store P-plads er naturligvis gratis at benytte.

Med den korte afstand til Odenses centrum (2 km) kan
næsten alle byens attraktioner nås til fods og bliver
man træt af at gå, er der kun 200 m til bussen. Der er
1,5 km til Odense banegård. Der er gratis, trådløs inter-
netforbindelse (bredbånd) på hele vandrehjemmet.

H.C. Andersen kunne gøre et eventyr ud af virkelighe-
den, og man kan sige, at Martinus har gjort eventyret til
virkelighed ved at forvandle verdensreligionernes evige
kerne og ubegrænsede kærlighedsbudskab til åndelig
videnskab.

Tilmelding og spørgsmål om undervisningen

LIVETS SKOLE i åndsvidenskab
email: jan@det-tredie-testamente.dk
Jan Langekær på tel.: 2015 7811
Tilmeldingsfrist senest 1.maj 2013

Priser:

Værelse med plads til 3 eller 4 personer

2.500,- DKK pr. kursist

Dobbeltværelse

3.100,- DKK pr. kursist

Enkeltværelse

3.300,- DKK

Depositum 500 kr. pr. person betales ved tilmelding (bindende).

Husk ved bankoverførsel at oplyse om navn/e, og værelsestype 3-4 sungs-, dobbelt-, eller enkeltværelse. Restbetaling senest 15. maj 2013 til LIVETS SKOLE i åndsvidenskab, Danske Bank, reg.nr. 3163 kontonr. 0010967759.

Inkluderet i prisen er:

Kost: Vegetarmad morgen, middag og aften. The og kaffe ad libitum.

Logi: 6 overnatninger, 5,5 dags intensiv undervisning, studiegrupper og foredrag. Sengetøj og sengelinned. Indtjekning lørdag fra kl. 16.00 og udtjekning fra værelset fredag kl. 11.00.
Der bliver serveret en lækker vegetar velkomstsuppe ca. kl. 18.00.

Gratis Kursus og Foredrag

LIVETS SKOLE i åndsvidenskab tager ikke kursus- og foredragsafgift.

Vi råder over fine veludstyrede kursuslokaler med plads til henholdsvis 50, 60 og 80 kursister, og en del andre rum bl.a. pejsestue, TV-stue og et lille lærerværelse. En dejlig natur med herregårdshave og lille smuk bøgeskov på ca. 1,5 tønder land.

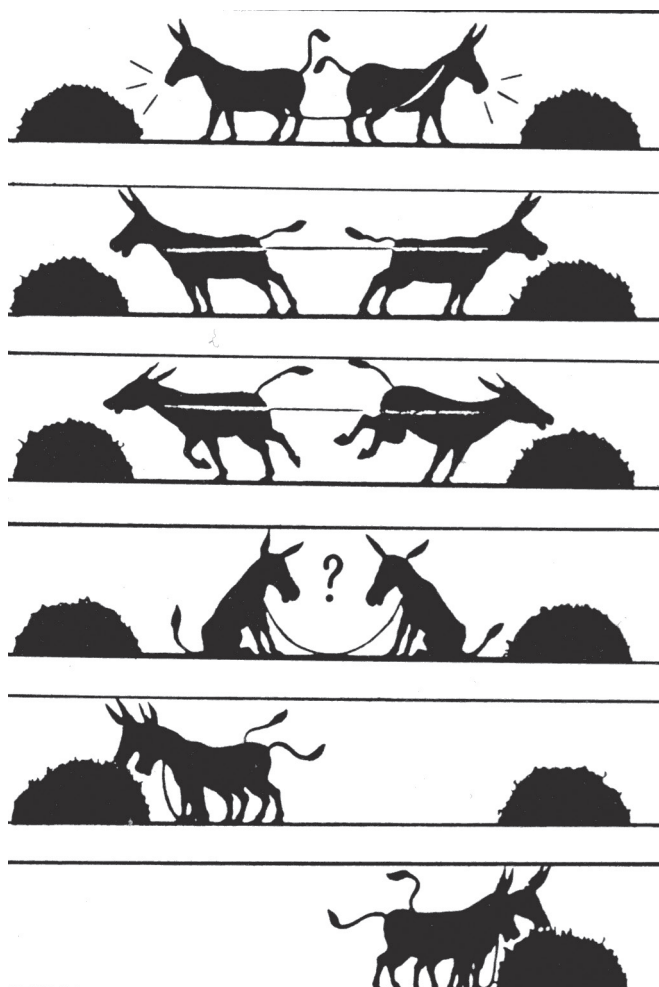
Adressen på kursusstedet

DANHOSTEL Odense, Kragbjerggaard

Kragbjergvej 121, 5230 Odense M

ca. 1½ km. til Odense banegård (gåafstand)

Yderligere information om Martinus åndsvidenskab og hans livsværk Det Tredie Testamente og detaljeret kursusprogram: www.livetsskole.info og www.det-tredie-testamente.dk

Til Rådsmedlemmarna, Martinus Institut

Med bestörtning erfar jag att ni ämnar lagföra ett antal eldsjälur, som oegennyttigt lagt ner kolossalt mycket arbete och även privata medel, för att föra ut Tredje Testamentet till den stora allmänheten.

Men i stället för att hjälpa dessa idealistiska representer för TT har ni gjort allt för att stjälpa dem!

Era motiv genomsyras av makt, kontroll och pengar. Det sistnämnda är uppenbart, enär era anspråk redan är i miljonklassen och man vet inte hur det ev slutar.

En viss förståelse för ert handlande skulle förmodligen ske, om ni endast stipulerat ett symboliskt värde på t ex någon krona.

Martinus har vid rådsmöten ett par gånger sagt att den "juridiska" vägen inte skall trädas vid konflikter. Då undrar man också, varför denna angelägna fråga ej är medtagen i Samarbetsstrukturen?

Jag är benägen tro att denna skrift är komponerad så den passar rådets syften.

Men meningen är kanske att alla misstag skall göras nu, så man i framtiden kan blicka bakåt och då konstatera, hur man ej skall lösa konflikter. Sens moral, att försöka agera i Martinus anda och inte "kejsarens".

Med vänliga hälsningar

Göran Almqvist

Aksel Rasmussen skrev:

Det må man da sige, at det er i alt fald ikke i Martinus.s ånd, at sagsøge alle jer, der har gjort så ubeskriveligt meget, gratis, for at udbrede kendskabet til Martinus.

Det er ikke til at forstå, men jeg håber da, at I alle vil blive fuldstændigt frikendt i en retssag. Det må have kostet Institutet en gevaldig stor pengesum, bare at få de to sagførere til at udfærdige det 30 siders lange aklagsskrift, og dem selv mange måneder for bare at samle alle de oplysninger.

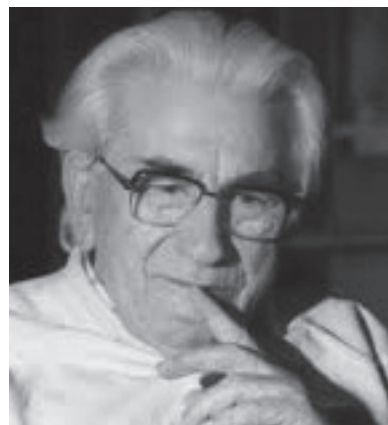
Jeg ved ikke hvad jeg skal sige, for det er jo altid alvorligt, at blive indkaldt til retssager - og Institutet må jo da have noget i baghånden, siden de optræder så hensynsløst i forhold til hvad Martinus ønskede.

Kærlig hilsen Aksel.

Rolf Elving skrev på facebook

Det er ikke imod gaveprincippet Institutets copyrightret skal beskytte sig, men imod det falske foretningsprincip. Det er fra denne infaldsvinkel copyrighten anskuedes fra Martinus side. Det er imod denne baggrund hans udtalelse om "att vi skall gøre det så billigt som muligt" skall ses. Han ønskede få sine böger ud i verden .Han er jo indstillet på at tjene sin næste, ikke at tjene på denne. Så det handler om at forstå og have tillid til gaveprincippet. Gavementaliteten har ikke en bagtanke om at tjene en formu. Har ikke økonomiske vinstintresser. Hvis problemet var anskuet fra denne infaldsvinkel ville man ikke føle sig trued af det bogsalg der nu sker, som sker helt til kostpris. Det gör man kun hvis man netop har vinstinteresse. Det er fjernelsen af dette som blir konsekvensen af at følge analyserne. Det er virkeligt tale om mental kursændring her. Ett totalt brud på den vanetänkning som ellers er dominerende i dag. Det er vejen fremad, mener jeg.

Der er naturligt mange meninger om hvad Martinus sagt. Til Thorell sagde Martinus angående de nu publicerede symbolerne "Det tar tusend år för nogen forstår dem". Han har også sagt at han vil brände dem. "Så folk ikke kommer op og skändes,,," Man kan således vælge den udtalelse som passer in i sin egen kram. Det sker også. En seriös vurdering kræver andet og mere en blot nysgerighed. Den er netop oftest rettet imod det man mindst af alt forstår. I en situation hvor der mangler engelsk litteratur, hvor såmænd Bind 1 endnu ikke er forstået end af dem der underviser, så starter man i den anden ende, med det som kræver årtusenden för det kan blive begrbeligt. I en verden hvor man lyver og bedrager, myrder, torterer og bomber mennesker og kulturværdier sönder og sammen, så finder man det påkrævet at publicere det materiale som Martinus endnu ikke har lavet færdigt! Indemellem er jeg tilbøjlighed til at vende tilbage til min oprindelige standpunkt, den jeg havde för jeg traf Martinus, at verden er en galeanstalt. Men så kommer jeg ihu at det er skridt på vejen.

Døden

Af Lis Schou

Jeg ved jo godt, jeg skal herfra
engang – før eller senere
helst vil jeg dø i blæst og regn
så dør jeg li'som renere.

Åh Gud – lad mig blot løsnes let
som skovens visne blade
og sove ind til jævndøgnsstormens
karske serenade.

Gud! Er du til? Du er! – Det ved
din smukke aftenhimmel
skov, sten og storm og sand – kort
hele verdensaltets vrimmel.

Og derfor er naturen altid dejlig
selv i døden
som solnedgangens underlige
hidsigtrøde gløden
som græssets gule segnen hen
i blid og øm stilfærdighed
som fugls og vilddyrers dødesøvn
i majestætisk værdighed
høstløvets kobbermønterrunddans
før det lægger sig
den trætte sjæl, som tillidsfuldt
mod andre himle strækker sig.

Thi døden er en fødsel
både slutning og begyndelse
en anelse af vished om
Guds evighedsforkyndelse.

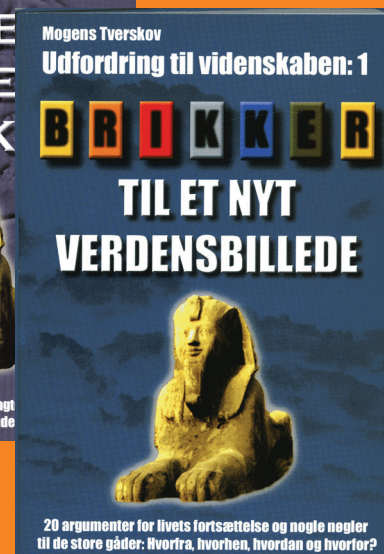
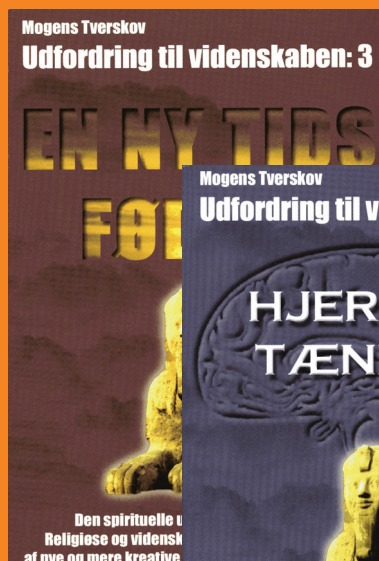

(Lis og Jørgen Schou var blandt de første, der byggede sommerhus i Kosmos Ferieby. De er ikke her mere. Jørgen var jurist og hjalp Martinus med forskelligt juridisk, for som Martinus skrev til ham: jeg har slet ikke forstand på jura!

tilbud

Martinus: Livets Bog 1-7
i oprindelig udgave
Alle 7 bind for kr.1000

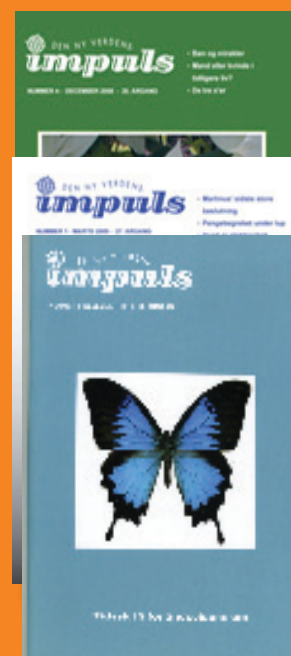
Alle tre Tverskov-bøger for 100 kr!

Kurt Christiansens
Martinus biografi i to bind
1280 A4 sider - kr. 100

Sv. Åge Rossen
Martinus' verdensbillede
480 sider - kr. 250

Ældre numre af Impuls
fås for 5 kr

Den Ny VerdensIMPULS
Klintvej 104 - DK-4500 Nykøbing Sjælland
Tlf. 59 30 52 72 - Giro 9 25 42 42
E-mail: kosmo-info@olsen.mail.dk
Hjemmeside: www.nyimpuls.dk